

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

1

ΕΠΙΜΕΛΕΤΕΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΟΥΣΗΣ, ΚΑΛΩΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Γραφεία Κανακάρη 205 τηλ. 329.737 ΠΑΤΡΑΙ

Ίδρυτής και επίτιμος Πρόεδρος

Άρχ. Ιωαννῆς Χαρίτων Πνευματικός

SOCIETY OF ORTHODOX MISSION
-PROTOKLITOS-

205 KANAKARI STREET PATRAS GREECE

LA LUMIERE DES NATIONS

EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE
DE L' ETRANGER

-PROTOKLITOS-

205 RUE KANAKARI PATRAS
GREECE

Σκοπός του Συλλόγου μας είναι η διάδοση της Μεγάλης Ίδρας της Ορθόδοξης Ήσωτερικής Ιεραποστολής και η βοήθεια, ηθική και υλική στους φλογερούς ιεραποστολούς που πορεύονται με ζήλο και αυτοπύρνηση, σε διάφορα σημεία του κόσμου για την πραγμάτωση της καθημερινής μας προσευχής «Ελθέτω ἡ βασιλεία σου».

Οι Ορθόδοξοι ιεραποστολικοί που ξεκίνησαν από την Ελλάδα για τον Εὐαγγελισμό των μακρὰν του Χριστοῦ ἀδελφῶν μας, είναι σήμερα σὶ ἔξελξη:

- Ἀρχ. Χαρίτων Πνευματικός σὴν Κανακάρη — Ζαΐρ
- Αρχ. Αμειλόχης Τσοῦκας κτλ
- Ἱερομόναχος Σεραφείμ Παρχαρίδης σὴν Κολβίτζι — Ζαΐρ
- Αἰδεσιμ. Ἐλευθέριος Σγολάρης σὴν Λουμπούρι — Ζαΐρ καὶ
- Ἀρχ. Σωτήριος Τράμπας, σὴν Σεούλ — Κορέα.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Ο Κύριος, τὸ Φῶς τῶν Ἐθνῶν Λεπτομέρεια ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση (Ψηφιδωτό Νέας Μονῆς Χίου μεσὰ 11ου αἰῶνος).

2. Κίττω σὴν αμορφή Ἀφρικανικὴ γῆ ψυχὰς δεκτικὰς περιμένοντι τὴν ὥρα πού θὰ ἀνικρύψουν κτὸ φῶς τῶ ἀληθινῶν Πατρῶν ἄξει ἄραγε.

ΦΩΣ
ΕΘΝΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1976

1

Τέλεικά σε εἰς φῶς ἔθων
τῶ εἶμαι σε εἰς σωτηρίαν
ἕως ἔσχατος τῆς γῆς.
(Πατρ. 17'47)

Ἔκδοσις Συλλόγου Ορθόδοξου Ἐσωτερικῆς Ιεραποστολῆς Πατρῶν «Ὁ Πρωτοκλήτος»

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ 10 ΔΡΧ.
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 50 ΔΡΧ.
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 4 \$

Διευθύνεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ. Ὑπεύθυνος: Νικ. Σίμος

Ἀναπαραγωγή καὶ ἐκτύπωση «ΓΡΑΦΟΤΕΧΝΙΚΗ» Γ.Α.
Κωνσταντόπουλος καὶ Σία, Σολωμοῦ 139 Πάτραι

Στοιχειοθέτηση: Ἐκδόσεις «ΑΣΤΗΡ»
Φιλοπόριμος 14 — Τηλ. 277 661 ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
■ ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ	3 — 4
■ Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Π ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΜΟΥ» Σεβ. Μητροπολίτου Κεντρῶς Ἀφρικῆς κ Νικοδημίου	4
■ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ Νικοδημίου	5
■ ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ Ν. Σ.	6
■ ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ π. Χ. Π.	6
■ ΕΝΑΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΙΝΗ ΚΑΝΑΚΑΡΑ, η Χαρίτωνος Πνευματικός.	7
■ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ Δημητρίου Πουρνάρο	8 — 9
■ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Παναγ. Παπαδημητριάκου	11
■ Ο ΠΑΤΗΡ ΧΑΡΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΝΑΚΑΡΑ Ν. Σ.	10
■ ΤΟ ΖΑΪΡ ΑΝΑΓΕΝΝΙΕΤΑΙ (φωτογραφίαι)	12 — 13
■ ΕΚΕΙ ΔΕΝ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ, Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ Ἀναστασίου	14
■ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣ Γεωργίου Σβέτισου	15
■ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (ποίημα) Γ. Παναγιωτοπούλου	15
■ ΕΥΓΕΝΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ	15
■ ΚΑΝΑΚΑΡΑ ΝΙΕΓΚΕΛΕ Ὀλγας Παπουσαντού	16 — 17
■ ΑΝΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ (διδασκευή) Π. Φ.	18 — 19
■ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ Π. Φ.	19
■ Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ	20
■ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ	20
■ ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ π. Χ. Π.	20
■ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ	21
■ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ	22
■ ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΣΑΛΠΙΣΜΑΤΑ Μιχ. Ἀγγελίδη	23

Φῶς Ἐθνῶν

Ἡ ὀνομασία ἀνήκει στό μεγαλόφωνο προφήτη Ἡσαΐα, πού ἀπεκλήθη ὁ 5ος Εὐαγγελιστής. Ὁ προφήτης ὀραματίζεται τὸν Μεσσία καὶ γράφει: «Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κράτησώ τῆς χειρὸς σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς Φῶς Ἐθνῶν ἀνοίξαι ὀφθαλμούς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους, ...καθημένους ἐν σκότει» (Ἡσ. 42, 6 - 8).

«Ἴδου δέδωκά σε, συνεχίζει ὁ ἴδιος, εἰς διαθήκην γένους, εἰς Φῶς Ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς» (Ἡσ. 49, 6).

★

Ὅταν ὕστερα ἀπὸ αἰῶνες, στὰ προπύλαια τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, ὁ πρεσβύτες Συμεὼν ἐκράτησε στίς ἀγκάλες του τὸ Φῶς τῶν Ἐθνῶν, ἀνεφώνησε ἐκεῖνα τὰ ἀθάνατα καὶ θεόπνευστα: «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν...» (Λουκ. 2, 29 — 32).

★

Φῶς Ἐθνῶν, λοιπὸν εἶναι ὁ Μεσσίας ὁ Κύριος Ἰησοῦς, «τὸ φῶς τοῦ κόσμου», ὅπως ὁ ἴδιος ὠνόμασε τὸν ἑαυτὸν του. Φῶς Ἐθνῶν! Ὅχι μόνον τῶν Ἰουδαίων, ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ὅλων τῶν Ἐθνῶν, φῶς, εἶναι ὁ Χριστός.

Γι' αὐτὸ οἱ Ἀπόστολοι καὶ κήρυκες του ἔλαβαν ἐντολὴν ἀπὸ Αὐτὸν τὸν ἴδιον νὰ πορευθοῦν καὶ νὰ μαθητεύσουν πάντα τὰ ἔθνη. «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...» (Ματθ. 28, 19).

Καὶ ἐπορεύθησαν σ' ὅλον τὸν γνωστὸν τότε κόσμον καὶ μετέδωσαν τὸ Φῶς τῶν Ἐθνῶν.

Πρωτοπόρος τῆς μεγάλης αὐτῆς πορείας ἐστάθηκε ὁ μέγας τῶν ἔθνῶν Ἀπόστολος, ὁ Παῦλος, «τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», πού παίρνοντας ξεχωριστὰ τὴν ἐντολὴ «πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε» (Πράξ. 22, 10), ἐπορεύθη καὶ μετέφερε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον ἔθνῶν καὶ βασιλέων.

★

Ἐπέρασαν 20 αἰῶνες. Βασιλεῖς καὶ κοσμοκράτορες ἐπέρασαν καὶ αὐτοὶ μαζί μὲ τοὺς αἰῶνες καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Ἐμείνει ὁμοῦ καὶ μένει ὁ Χριστός, φῶς Ἐθνῶν ὅλων τῶν ἔθνῶν καὶ ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς. Εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἀπλώνεται ἡ θεία διδαχὴ του, τὸ Εὐαγγέλιόν του, πού εἶναι μεταφρασμένο νο σὲ 1000 γλῶσσες καὶ πλέον.

Ὅσο καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχουν ἔθνη καὶ λαοὶ πού δὲν ἐδέχθησαν ἀκόμη τὸ Φῶς τῶν Ἐθνῶν, τὸν Χριστὸν! Πού ζοῦν σὴν ἀγνοία ὀπου ἡ εἰδωλολατρεία, ὁ Βουδδισμὸς, ὁ Κομφου-

κιανισμός, ὁ Μωσαϊσμός καὶ τόσες ἄλλες ψευδοθρησκείες κρατοῦν στὸ σκοτάδι τὰ 213 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς!

Θλιβερόν!

ΓΙΑΤΙ;

Ποιὸς φταίει;

Πολλά τὰ αἷτια. Μὰ ἐκεῖνο πού ἐνδιαφέρει ἐνᾶς σημερινόν, τὸ δικό μας μερίδιο ἐνοχῆς, εἶναι τούτο: ὅτι ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι κωφεύουμε στὴν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ «πορευθέντες...». Ἀπουσιάζομε ἀπὸ τὴν ἐνδοξη κούρτα τῆς Ἑξωτ. Ἱεραποστολῆς δὲν τολμοῦμε, δὲν ἔχομε τὴν αὐταπάρνησιν νὰ πορευθῶμε, νὰ πάρωμε μέρος στὸν ἱερόν τοῦτον στίβον, νὰ κηρύξωμε τὸ ἄνομα τοῦ Χριστοῦ στοὺς μακρὰν, στοὺς ἐν σκότει καθημένους σαναυθρώπους μας.

Ναί, κανεὶς δὲν πορεύεται σήμερον.

Ἡ σημαία τῆς Ὀρθοδοξίας δὲν κυματίζει ἀνάμεσα στὰ μακρὰν τοῦ Χριστοῦ Ἑθνή.

Τὸ πῶς εὐρίσκονται σήμερον μιὰ χροῖφτα ἀνθρώπων στὸ Ζαῖρ τῆς Ἀφρικῆς, μπορεῖ τὸ γεγονός τούτο νὰ μᾶς δικαιολογήσῃ;

«Ὅταν διψᾷ ἡ αὐλή σου μὴ χύνης τὸ νερό ἔξω», λέμε καὶ καθησυχάζομε τῇ συνειδησί μας.

Κλείνομε ἔτσι τὸν Χριστιανισμό μέσα σὲ μιὰ δαχτυλήθρα! Στὰ στενά ὄρια τῆς χώρας μας, πού μιὰ φορά ἦταν ἡ πρωτοπόρος τῆς Ἱεραποστολῆς στὸν κόσμον.

★

Γιὰ τοῦτο τὸν λόγον, τὸ περιοδικό μας, κάνοντας σήμερον τὴν πρώτην ἐμφάνισί του, ὑ-

βώνει σὰν σημαία τοῦ τὴν φωνὴν τοῦ ξεσηκωμοῦ γιὰ τὴ μεγάλη ἰδέα τῆς φυλῆς, τὴν ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή.

Φῶς, Φῶς Ἑθνῶν στὰ Ἑθνή!

Ακούονται καὶ ἀπὸ ἄλλα σημεῖα τῆς χώρας μας παρόμοιες φωνές, ἀλλὰ κανεὶς «δὲν τὸ κου ᾄ» κανεὶς δὲν ξεκινᾷ.

Συγκινουῦνται πολλές ψυχές ἀπὸ τὴν ἰδέα αὐτὴ σήμερον, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμε πρὸ σφῆρον χρήματα, γράφουν σὲ περιοδικά, σὲ διβλία, κάνουν διαλέξεις, μαθήματα, «συντροφίες» καὶ Συλλόγους Ἱεραποστολῆς, προσεύχονται μὰ δὲν πορεύονται καὶ αὐτοί. Σταματοῦν ὡς ἐκεῖ.

Ἀπὸ τὸ ἄγ. Ὅρος, ἀπὸ τὰ ἄλλα Μοναστήρια μας καὶ δὴ τὰ γυναικεία, γιὰ τὴν ἀνδρικήν ἂν δὲν ἔσθησαν, φυτοζωοῦν, κανεὶς καὶ καμμὶ δὲν ἀποφασίζει ν' ἀφήσῃ τὴν ἡσυχία τοῦ μοναστηριοῦ. Ὅλοι θρῖσκουν μιὰ δικαιολογία. Καὶ ἀπὸ τίς διάφορες καὶ ἀξιόλογες Ἀδελφότητες Θεολόγων, ἀπὸ τίς Θεολογικὰς Σχολὰς ἢ ἴδια ἀνταπόκρισις.

Ὡστόσο ἡ κραυγὴ ἄς δυναμῶνῃ, ἢ προσευχὴ ἄς κινή περισσότερα χεῖλη, ἢ συγκίνησις ἄς πληθαίνῃ, οἱ «Συντροφίες» καὶ οἱ Σύλλογοι καὶ οἱ ὁμιλίαις ἄς πολλαπλασιάζωνται μέχρις ὅτου ξημερώσει, μιὰ μέρα καὶ θὰ ξημερώσῃ, ὅσο καὶ ἂν ἀργήσῃ, πού πολλές δεκτικὲς καὶ μὴ ψυχῆς θὰ ξεκινήσουν καὶ θὰ πορευθῶν πρὸς τὰ ἐκεῖ «οἷς οὐκ ἀνηγγέλη», μακρὰν, εἰς τὰ ἔθνη, ὅπου λαοὶ διψοῦν τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ποθοῦν τὸν Χριστόν, τὸ Φῶς τῶν Ἑθνῶν.

Ω

Ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κεντρικῆς Ἀφρικῆς κ. Νικόδημος καὶ ὁ διάκονος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κανόνγκα Νικόδημος, στὰ προστάσια τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Ἱεραποστολικὸς ἀγρὸς εἶναι ἀπέραντος καὶ ἐργασία πολλὴ καὶ κοπιώδης ἀνάμενει ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Ἐφ' ὅσον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἐθέσαμεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι καὶ ὀφείλομεν ὡς καλοὶ γεωργοὶ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κυρίου νὰ ρίψωμε τὸν σπόρον τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀγαθῶν Ἀφρικανῶν. Οἱ Ἀφρικανοὶ ἀποτελοῦσι δι' ἡμᾶς τὴν «ἀγαθὴν γῆν» διὰ τὴν ὁποῖαν ὠμίλησεν ὁ Κύριος. Διὰ τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην ἐργατῶν οἱ ὅποιοι νὰ ἐργάζωνται εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κυρίου ἐντατικῶς καὶ ἀδιαλείπτως καὶ μὲ πίστιν καὶ μὲ αὐταπάρνησιν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελῶσι, μὲ ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν, προκειμένον νὰ κερδίσωμεν περισσότερους ὁπαδοὺς καὶ ἐπιτύχωμεν τὴν σωτηρίαν περισσότερων ψυχῶν.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Σεβασμιότατου Μητροπολίτου Κεντρικῆς Ἀφρικῆς κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ «Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΜΟΥ»)

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

Ἐπί τῆ ἀνατολῆ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1976 θεωροῦμεν ὡς ἐχούσας ἰδιαιτέραν ἐπικαιρότητα σκέψεις τινάς, ὡς αἱ κατωτέρω.

1976 μετὰ Χριστόν. Δύο περίπου χιλιάται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον δύο ὑπερκόσμια θεῖα δῶρα: «ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Ἰω. α' 17).

Δύο χιλιάδες ἔτη συμπληροῦνται ἐντὸς ὀλίγου ἀφ' ὅτου ἠκούσθη ἡ ἐντολὴ Του πρὸς τοὺς Ἄποστόλους «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. κη' 19).

1976. Ἐποχὴ τεχνικῆς προόδου μεγάλης. Ἀφαντάστου ἐκτάσεως τεχνικαὶ δυνατότητες φέρουν εἰς ἐπικοινωνίαν αὐτοστιγμὴν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς γῆς εἰς τὸ ἄλλο, καὶ συνδέουν δι' ἀμέσου ἐπαφῆς συνομιλοῦντας καὶ συνεννοουμένους ἀπὸ διαστημικὰ ὕψη καὶ ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς σελήνης μετὰ συνεργατῶν εὐρισκομένων εἰς ἐπιγεῖους σταθμούς.

Ἐξεπεράσθησαν εἰς τὸν πλεον ἀπίθανον βαθμὸν τὰ πρωτόγονα καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τοῦδε γνωστὰ μέσα ἐπικοινωνίας. Ἐξημηδενίσθησαν αἱ ἀποστάσεις καὶ οἱ ἄλλοι τοπικοὶ καὶ χρονικοὶ περιορισμοὶ εἰς τὰς διεθνεῖς καὶ παγκοσμίους σχέσεις καὶ ἐπαφάς.

Καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς τῆς τεραστίας προόδου καὶ τῆς ἀστραπιαίας ταχύτητος μεταδόσεως παντὸς μηνύματος ἔχει ὑπερβαλόντως καὶ ἀδικαιολογήτως καθυστερήσει — ἀνατέλλαντος τοῦ 1976 — ἡ μετάδοσις τοῦ μηνύματος τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας εἰς τὸν κόσμον.

Ἰδοὺ μερικοὶ ἀριθμοὶ πληροφοριακοί, ἀλλὰ καὶ ἀνησυχητικοί.

Εἰς δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν θρησκευτῶν ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἀνά τὸν κόσμον Ὀρθόδοξοι εἶναι 152 ἑκατομμύρια (4,2%

τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς), οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ 653.532.000 (18,2%) καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι 289.143.000 (7,8%). Σύνολον Χριστιανῶν ὄλων τῶν δογματῶν μόλις ὑπερβαίνουν τὸ 30% τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ 70% τοῦ συγχρόνου πληθυσμοῦ τῆς γῆς εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐν πλήρει 20ῷ αἰῶνι!

Ἀπογοητευτικόν. Καὶ ὄχι πρὸς τιμὴν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. Συνειδητοποιοῦμεν ἄραγε τὰς εὐθύνas μας διὰ τὸ γεγονός τοῦτο; Καὶ προβληματιζόμεθα ἀναλόγως ὅσοι ἔχομεν τὸ πρόνοιον νὰ μετέχωμεν εἰς τὴν «χάριν» καὶ τὴν «ἀλήθειαν» ἅτινα «διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο»;

Διὰ νὰ ὑπάρξῃ κατανόησις καὶ ἐπίγνωσις ἑνὸς τοιούτου χρέους, εἶναι ἀνάγκη, τὰ πιστὰ μέλη τῆς Ὀρθόδοξου ἡμῶν Ἐκκλησίας νὰ διαφωτισθοῦν περὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἄρθρου τούτου θέματος, τ. ἐ. τῆς οἰκουμενικῆς διαστάσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁμολογοῦμεν βεβαίως, διὰ τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως, τὴν ὀρθόδοξον δογματικὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν «μίαν ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν».

Πόσοι ὁμῶς γνωρίζουν τί σημαίνει, εἰς βάθος, «καθολικὴ» Ἐκκλησία;

Εἶπεν ὁ Κύριος τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο: «καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν» (Ἰω. ι' 16). Ἐδήλωσε τοιοῦτοτρόπως ὅτι θελεῖ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ γίνουσι μία ποίμνη με ἓνα ποιμένα, τὸν Χριστόν. Καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ «ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν» (Ἰω. ια' 52). Ἡ πραγματοποίησις δὲ τοῦ εὐρυτάτου τούτου σωτηριολογικοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου γίνεται διὰ τῆς Ἐκ-

κλησίας, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι «ἵνα συναγάγῃ τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν».

Εἶναι λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ὑπεράνω τόπου καὶ χρόνου φορεῦς καὶ ἔκφρασις τῆς ἐνότητος πάντων ἐν τῷ Χριστῷ εἰς τὸ ἐνιαῖον Σῶμα Αὐτοῦ, τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποίου κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ μέλη πάντες οἱ πιστοὶ πάντων τῶν αἰώνων καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης. Ἐδῶ ἔγκειται ὁ παγκόσμιος χαρακτήρ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ «καθολικότης» καὶ ἡ οἰκουμενικὴ διάστασις αὐτῆς.

Δὲν ἐπεκτεινόμεθα εἰς ἄλλας θεολογικωτέρας ἀπόψεις περὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος. Ἀρκοῦμεθα εἰς τὴν ἐκλαϊκευτικὴν ταύτην διατύπωσιν, ἐκ τῆς ὁποίας πάντως προκύπτει σαφῶς ὅτι, ὡς ἔχουσι σήμερον — τῷ 1976 — τὰ πράγματα, πόρῳ ἀπέχομεν ἀπὸ τὴν εὐκταίαν καὶ ποθητὴν ἐκείνην κατάστασιν τῆς ἐπισυναγωγῆς πάντων εἰς Χριστόν.

Ἄλλ' ὀπωσδήποτε ἡ πύρρρησις καὶ διαβεβαίωσις τοῦ Κυρίου «κρηυχήσεται τὸ εὐαγγέλιον ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ» (Ματθ. κδ' 14) δὲν θὰ μείνῃ ἀπραγματοποίητος. Ἐργάζονται καὶ θὰ ἐργάζωνται δι' αὐτὴν ἱεραποστολικῶς ζηλωταὶ ἐργάται τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὰ εὐαγγελίζονται Αὐτὸν ἐκεῖ ὅπου δὲν ἠκούσθη ἀκόμη τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας.

Πρὸς αὐτὸ τὸ ἔργον ζητεῖ νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον μας τὸ παρὸν περιοδικόν. Θὰ ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας του περὶ τῆς συντελουμένης ὀρθόδοξου κυρίως, ἱεραποστολικῆς ἐργασίας. Καὶ θὰ κεντρίξῃ τὸν ζῆλον ἡμῶν τῶν εἰς τὰ μετόπισθεν εὐρισκομένων, ἵνα διὰ παντὸς τρόπου συμπαρασταθῶμεν, ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑστερήσωμεν εἰς μίαν προσπάθειαν ἀφώρῳσαν εἰς «φῶς ἐθνῶν», τὸ ἀνατείλαν διὰ τοῦ Ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ

★ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΙΔΕΑΣ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

★ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΟΥΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ

—Το τριμηνιαίο περιοδικό μας «Φῶς Ἐθνῶν» δέν φιλοδοξεῖ νά ἀποτελέσῃ ἕνα ἀκόμη θεωρητικό ἔντυπο θρησκευτικοῦ περιεχομένου. Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες περιοδικά καί διβλίᾶ αὐτοῦ τοῦ εἶδους καί μάλιστα δοκίμων καί διαπρεπῶν συγγραφέων, ὥστε δέν ἔχουμε τίποτε νά συμπληρώσουμε σ' αὐτά. Τούτο δέν εἶναι ἀπλή ταπεινολογία, ἀλλά σωστή ἐκτίμησὴ στίς δυνατότητές μας.

—Ἐπιθυμία μας εἶναι κυρίως νά προβάλλουμε τὸ ἔργο πού ἐπιτελοῦν φλογεροὶ ἱεραπόστολοι, στήν Ἀφρική καί σέ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, νά τονίζουμε τίς μεγάλες ἀνάγκες καί τὰ πολυπλοκά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν καί νά συμπαραιστάμεθα, ὀλόθερμα μέ τίς ἐλάχιστες κατ' ἀρχήν δυνάμεις πού διαθέτουμε, στήν ἱερή καί εὐλογημένη πορεία τους.

—Ἀποτελεῖ γεγονός ἀναντήρητο ὅτι πίστη πού δέν μεταδίδεται εἶναι νεκρή. Ὅμως ἡ ἱστορική μαρτυρία ἐπαληθεύη τή ζωτικότητα καί τή δημιουργική καί ἀνανεωτική δύναμη τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως, μὰ δέν ἐπαληθεύει τή συνέπεια πολλῶν Χριστιανῶν. Αὐτὴ ἡ διαπίστωση μᾶς φέρνει τύψεις καί μᾶς ὠθεῖ νά ἀρχίσουμε τὸν ὡραῖο ἀγῶνα στὸν τομέα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Θὰ φροντίσουμε νά ἀποκτήσουμε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερους φίλους στήν προσπάθειά μας. Ἔχουμε ἀνάγκη τὴν βοήθεια ὅλων. Εἶναι ἐπιτακτικὸν χρέος

τῶν χριστιανῶν νά παύσουν τὸν περιορισμὸ τους σέ ὠρισμένες «καλὲς συνήθειες» καί νά δνειδίζονται γιὰ τὴν μικρότητα καί ὑποκρισία τους ἀντὶ «ἐνεκεν ἐμοῦ» (Ματθ. ε' 11) ὅπως μᾶς ζητᾷ ὁ Κύριος.

—Τὸ παράδειγμα τῶν ἱεραποστόλων πού γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἄφισαν τὰ πάντα, ξέφυγαν ἀπὸ τὸν ἀσφυκτικὸ κλοιὸ τοῦ ἐγῶ καί βαδίζουν μέσα στήν ἀπεραντοσύνη τῶν ἄλλων, τοῦ πλησίον, γιὰ νά μεταδώσουν ἀνόθευτο χωρὶς παραχαράξεις καί σκοπιμότητες τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, πιστεύουμε ὅτι θὰ μᾶς ξυπνήσῃ ἀπὸ τὸ λήθαργο πού ἔχουμε πέσει. Ἡ θυσία τους θὰ γίνῃ «βουκέντρα» πού θὰ μᾶς φέρνει στὴ σωστὴ κατεύθυνση.

—Τὸ περιεχόμενο τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ εἶναι μιὰ ἀδύνατη φωνὴ πού θὰ λέη συνεχῶς: Φθάνουν πιά τὰ λόγια· δέν συγκινοῦν. Θέλουμε πράξεις· πράξεις πού νά καταξιῶνουν τὸ Χριστιανικὸ μας ὄνομα· πράξεις πού νά δικαιῶνουν τὴν Ὁρθόδοξη πίστη μας· πράξεις ἀγάπης, ἀρετῆς καί ψυχικοῦ μεγαλείου.

—Τέλος ἀπὸ τίς ἀπέριπτες στήλες του θὰ ἀπολογούμεθα γιὰ τὴ δράση μας, παρέχοντας ἔτσι ἀποδείξεις πρὸς ἔλεγχον τόσο στὸν ἑαυτὸ μας ὅσο καί στοὺς καλοδιάθετους φίλους τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, πού θὰ συμβάλλουν ἀποτελεσματικὸ στὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν μας.

Ν. Σ.

Ἔνα ἐρώτημα καί μια ἀπάντησις

Ὅταν πρωτοῆρθα στήν Ἀφρική τὸ 1973 ἕνας ὁμογενὴς στήν Κανάγκα μού εἶπε:

—Τι ἤρθες νά κάνης ἐδῶ; Ἐδῶ ὑπάρχει Χριστιανισμός! Ὑπάρχουν Καθολικοί, Προτεστάνται.

—Πολύ καλά. Ὁρθόδοξοι ὑπάρχουν;

—Ὅχι δέν ὑπάρχουν.

—Τότε δέν νομίζεις, πῶς ἡ Ὁρθοδοξία ἔπρεπε νά δώσῃ μιὰ παρουσία στὸν κόσμο ἐδῶ; Ἐδῶ μάλιστα πού διψοῦν καί ζητοῦν τὴν Ὁρθοδοξία; Δέν εἶναι ντροπὴ νά ἀπουσιάσῃ ἡ Ὁρθοδοξία; Ἐπειτα ἐδῶ ὑπάρχουν καί εἰδωλολάτραι ἢ ὄχι;

—Πλήθος!

—Τότε γιατί μού εἶπες τι ἤρθες νά κάνης ἐδῶ;

—Ἐσιώπησε.

Χ. Π.

Χαιρετισμὸς

ἀπὸ τὴν

Κανάγκκα

Ο Π. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΤΟ ΘΕΡΜΟ ΑΥΤΟ ΓΡΑΜΜΑ.

Ἀγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Θὰ προστεθῆ, λοιπόν, ἀκόμη ἓνα περιοδικό πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς!

Καλύτερα θάταν ἐὰν προσετίθετο ἓνας Ἱεραπόστολος καὶ νὰ ἤρχετο ὡς ἐδῶ. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι κάνουν τὸ πιὸ εὐκόλο πάντοτε.

Πλὴν ἐπειδὴ δὲν ἔχομε παρὰ ἓνα - δυὸ ἀκόμη τοιαῦτα περιοδικὰ Ἐξωτ. Ἱεραποστολῆς ἐχρειάζετο. Ἀναγκαῖο ἦταν καὶ καλῶς ἐκάματε καὶ ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶσθε. Πολλὰ ἐντυπα θὰ χρειαστοῦν, πολλὴ διαφώτησις, πολλὲς ὁμιλίαι καὶ προσπάθειαι ἀπάνω στὸ μεγάλο αὐτὸ θέμα τῆς Ἐξωτ. Ἱεραποστολῆς, γιὰ νὰ φθάσωμε στὴν ὥρα καὶ στὴν ἡμέρα ἐκείνη, πού θὰ ἔρθῃ καὶ ἄνθρωποι νὰ ξεκινήσουν γιὰ ἄλλες χώρες καὶ ἄλλους τόπους νὰ φέρουν τὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς ἐκεῖ.

Γράφετε λοιπόν καὶ ὁμιλεῖτε γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἰδέα καὶ ἔργο. Ἀπὸ τὴν νεώτερη Ἑλλάδα δυστυχῶς, λείπει, ἀκόμη, ἡ αὐταπάρνησις καὶ ἡ αὐτοθυσία, τὸ κίνητρο τοῦτο τῶν μεγάλων ἀποφάσεων καὶ ἔργων.

Ἡ ὀνομασία τοῦ περιοδικοῦ σας συγκινεῖ ξεχωριστὰ πολὺ ἐπιτυχημένη. «Φῶς Ἐθνῶν»!

Σήμερα στὸν 20ον αἰῶνα, τὸν αἰῶνα τῶν φῶτων, ὅπως τὸν εἶπαν, πού τὰ ἔθνη συναγωνίζονται ποῖο νὰ παρουσιάσῃ περισσότερα φῶτα, πολιτισμόν, μηχανές, ἐφευρέσεις, πρόδοον,

Ὁμοίως
εἰρηκὸ ἄνθος
πρὸς φῶτισην στὸν κῆμο
τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου

λείπει δυστυχῶς τὸ φῶς τὸ ἀληθινό, τὸ φῶς τῶν Ἐθνῶν, ὁ Χριστός!

Ἐθνη καὶ λαοί, ἑκατομμύρια συνανθρώπων μας, δὲν ἐγνώρισαν ἀκόμη τοῦτο τὸ φῶς. Χίλια ἄλλα φῶτα μοχθεῖ νὰ δοκιμάσῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ νὰ κάμῃ τὴ ζωὴ του πιὸ ἀνετη, πιὸ εὐτυχιομένη. Μὰ δὲν τὴν ἔκαμε ἀκόμη καὶ δὲν θὰ τὴν κάμῃ ποτέ, γιὰτὶ ἀρνεῖται νὰ δεχθῆ καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὸ φῶς τῶν Ἐθνῶν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, πού κάμνει τὸν ἄνθρωπον φωτισμένον καὶ εὐτυχῆ.

Εἴθε τὸ περιοδικὸ τοῦτο «Φῶς Ἐθνῶν» νὰ δικαιώσῃ τὸ ὄνομά του καὶ νὰ γίνῃ κίνητρο ἀφυπνήσεως ψυχῶν πρὸς τὴν ἰδέα αὐτὴ τῆς Ἐξωτ. Ἱεραποστολῆς, ὥστε μιὰ μέρα νὰ ξεπεταχτοῦν καὶ ἀπὸ τὴ χώρα μας ἄνθρωποι αὐταπάρνησεως γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ φῶς τῶν Ἐθνῶν πιὸ πέρα, μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα τους σ' ἄλλους τόπους, σ' ἄλλο μέρη πού τὸ καρτεροῦν.

Ἀρχιμ. ΧΑΡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ Π. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

«Ρηγίκέλευθος σκαπανεύς τοῦ ἐν Ἀφρικῇ ὀρθοδόξου ἱεραποστολικοῦ ἔργου».

Περιοδ. «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»
Ἐπίσημον Δελτίον τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

«Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δωδεκαετές διάστημα ἐπέτελεσεν ἔργον κολοσιεῖον. Συνέβαλε τὸ μέγιστον εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ὀρθοδόξου τῶν Ὀρθοδόξων ἰθαγενῶν».

Ἐφημ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ
I. Ἀρχιεπ. Κύπρου

Ἀνάπαυσις τοῦ οὐ συνεχῆς κόπος τοῦ ἀποσβῆσαι πανταεῖδεις στερήσεις, ὄραμα τοῦ καὶ πόθος τοῦ διακαῆς, ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῶν συμπαθῶν νέγων.

(Περιοδ. «Σωτήρ»)

«Βιβλίον πολυσέλιδον θὰ ἠμπεροῦσε νὰ γραφῆ διὰ τὴν δράσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἱεραποστολοῦ, διὰ τὰς ταλαιπωρίας καὶ περιπετείας τοῦ...».

(Περιοδ. ΖΩΗ)

«Ὁ θάνατός τοῦ ἐδημιούργησε μέγαλο κενὸ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεροποστολῆς».

(Ἐφημ. Ἐκκλησιαστικός Ἀγών)

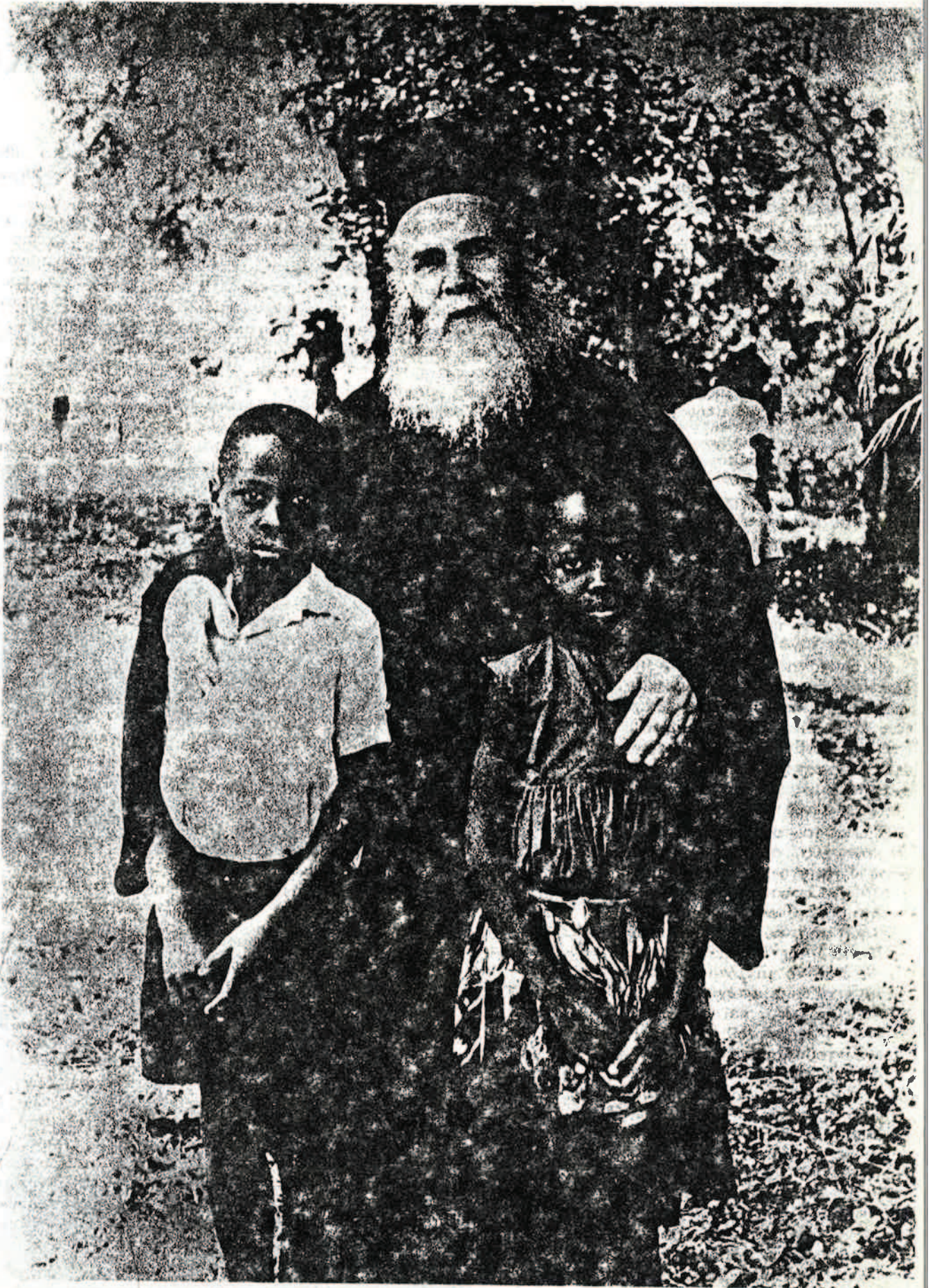

«Κλείνοντας τὰ μάτια σ' αὐτὸν τὸν κόσμον ὁ π. Χρυσόστομος καὶ ἀνοίγοντάς τινά στή φῶς τῆς αἰωνιότητος εἶδε ὅλους τοὺς μούρσις ἀδελφοὺς του ντυμένους λευκοὺς ἀγγέλους μπροστὰ σὺν θρόνον τοῦ Δημιουργοῦ».

Ἐφημ. «Μεσοσημία»

«Ὁ πλέον λαοφιλῆς, ὀρθόδοξος, ἀφροσιωμένος φιλοπονῶντας πάντοτε· οὐδέποτε καταληφθεὶς ὑπὸ θυμοῦ, τὸ τονίζω οὐδέποτε ἀπολύτως. Παραδειγματικὸς διδάσκαλος καὶ φιλόανθρωπος». Σημειώνει στίς αναμνήσεις τοῦ ὁ ἀφρικανὸς πρωτοπρεσβ. Ὀβαδίας.

Ο π. Χαρίτων στην Κανάνγκα

ΔΥΣΜΙΣΗ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΜΕΥ ΣΤΟ ΓΑ-Ρ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κανάνγκα εἶχε μείνει χωρὶς πνευματικὸ καθοδηγητὴ, μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ γενναίου ἱεραποστόλου π. Χρυσοστόμου Παπασαφραντοπούλου, πού τὴν ἴδρυσε. Ποῖος ξέρεῖ ἂν θὰ ἀκολουθοῦσε κανεὶς ἄλλος τὸ δύσκολο δρόμο!

Καὶ νὰ στίς 17 Ἰουλίου 1973 γίνεται ἕνα ἀνέλπιστο θεῶμα. Ὁ πατὴρ Χαρίτων Πνευματικῆς, φλογερὸς τοῦ Εὐαγγελίου κήρυκας, φθάνει μέχρις ἐκεῖ, ὑπακούοντας στὴν οὐράνια κλήση.

Στὸ ἀεροδρόμιό τὸν περιμένουν μέ λαχτῆρα καὶ ἀνυπομονησία ὅλοι οἱ χριστιανοί, πού μόλις τὸν βλέπουνε κοντὰ τους, ἀσπρεμάλλη, γλασσοῦ, εὐκίνητο καὶ γεμάτο ζωτικότητα, ξεσπᾶνε σὲ παραλήρημα χαρᾶς καὶ ἀμέσως τοῦ δίνουν τὴν καρδιά τους, γιὰ νὰ σπεῖρη μέσα τους, τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Μετὰ τίς συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις, ὁ πατὴρ Χαρίτων, κατατοπίζεται πρὸς ἡθὴ καὶ ἔθιμα τῶν ἰθαγενῶν, ἐνημερώνεται στίς συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν ἐκεῖ, δέχεται ἐπισκέψεις γνωριμίας καὶ σιγά-σιγά προσαρμόζεται στὸ νέο περιβάλλον.

Πρώτη του φροντίδα ἦταν νὰ στήσῃ ἕνα μεγάλο σταυρὸ, στὸν ἀπέριττο τάφο τοῦ πατρὸς Χρυσοστόμου Παπασαφραντοπούλου, ἀρχίζοντας ἔτσι τὸ ἔργο του, μὲ τὸ χριστιανικὸ σύμβολο τῆς νίκης. Ἐπειτα καλλώπισε τὸ μικρὸ ναὸ πού ὑπῆρχε σὲ μιὰ φτωχικὴ συνοικία τῆς πόλεως, καὶ τὸν ἀφιέρωσε στὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἄλλ' ἀμέσως σχεδὸν ἄρχισαν καὶ οἱ δυσκολίες, πού φυσικὰ δὲν λείπουν, σὲ κάθε καλὴ προσπάθεια. Καὶ ὅταν ἤλθε ἑσπεύσας, δὲν ἐννοοῦμε ἀπὸ τὸ αὐτὸ συναντήσῃ ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος, τὴν ἐξέλιξη ἀνάσεων καὶ τὸν τρόπο διατροφῆς. Αὐτὰ εὐκόλως τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα κινεῖται, ὅταν ἀντιπαρατίθεται. Τὰ ἐμπόδια ἦσαν πολὺ σοβαρό-

τερα. Ἡ μικρὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, πού μεγάλωνε κάθε μέρα καὶ πρὸ πολὺ, δέχθηκε ἀδικη ἐπίθεση. Τὸ πνεῦμα τῆς ὁμῶς δὲν μποροῦν νὰ τὴ χτυπήσουν. Κατάφεραν μόνον νὰ στερήσουν ἀπὸ τὴν ἱεραποστολὴ τὸ μικρὸ ἐκκλησάκι, πού μιὰ Κυριακὴ, ἱερεῦς καὶ ἐκκλησίασμα τὸ θρῆκαν κλειστό. Καὶ εἶχαν κάνει τὸ σους κόπους καὶ τόσα ἐξοδα νὰ τὸ ἐπισκευάσουν.

Ὁ Θεὸς ὁμῶς γρήγορα ἔδωκε τὴ λύση. Ἐνα ὡραῖο κτίριο πού ἦταν πρῶτα σπιτί ὁμογενοῦς, μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐθνικοποίηση, παραχωρήθηκε ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη τῆς Κανάνγκα στὴν Ὀρθόδοξη ἱεραποστολὴ καὶ ἀφοῦ διαμορφώθηκε καταλλήλως, ἔγινε ὁ Ναὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἁγίου Ἀνδρέου, χωρητικότητος 500 ἀτόμων καὶ πλέον. Μέσα σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα, καταρτίστηκε παιδικὴ χωροδία, περίφημη σὲ ἀρμονία πού θὰ μπορούσε νὰ παρουσιασθῇ, σὲ ὅποιοδήποτε καθεδρικό ναὸ τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ ὑστερῇ καθόλου.

Μορφωμένοι ἄνθρωποι, δάσκαλοι, καθηγητὲς καὶ ὑπάλληλοι, πλαισίωσαν μὲ ζῆλο τὸν πατέρα Χαρίτων καὶ ἐπιτέλεσαν τὸ ἐπιτελεῖο του. Πλήθος κόμμου, παρακολουθεῖ τὰ μαθήματα κατηχήσεως καὶ μετὰ ἐξάμηνη δοκιμῆ, βαπτίζεται «εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἡ Κανάνγκα ἔχει 450.000 κατοίκους καὶ θὰ μπορούσαν νὰ γίνουν πολλὰς ἐνορίες. Ἄλλὰ τί νὰ πρωτοκάνῃ ἕνας ἄνθρωπος; Εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀνταποκριθῇ σὲ ὅλα.

Τὸ Μάρτιο τοῦ 1975, ὁ Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Νικόδημος, ἔφθασε στὴν Κανάνγκα, ὅπου οἱ ἰθαγενεῖς τὸν ὑποδέχθηκαν μὲ πολὺ ἐνθουσιασμῶ. Ἐπικοινωνήσασα μαζί τους καὶ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ καλωσύνη, ἀντιμετώπισε τὰ προβλήματα τῆς ἐκκλησίας. Ἀκόμη

χειροτόνησε τὸν πρῶτο ἰθαγενῆ διάκονο, πού τοῦ δόθηκε τὸ ὄνομα Νικόδημος.

Σήμερα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὑποψήφιοι ἱερεῖς. Σχέδιο τοῦ πατρὸς Χαρίτωνος εἶναι νὰ καταρτισθοῦν κατάλληλα πρόσωπα, πού ἀργότερα θὰ μεταδώσουν στίς γύρω περιοχάς, τὸ φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας. Οἱ Χριστιανοὶ ἔχουν ἀύξηθῇ πολὺ. Ἐκατοντάδες ἔχουν βαπτισθῇ καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου δὲν ἐπαρκεῖ πλέον. Καταβάλλονται προσπάθειες νὰ ὁρεθῇ οἰκόπεδο σὲ κεντρικὸ σημεῖο τῆς πόλεως καὶ νὰ κτισθῇ νέος Ναὸς, κέντρο τῆς Ὀρθόδοξου ἱεραποστολῆς πού περιλαμβάνει περιοχὴ τρεῖς φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ πατὴρ Χαρίτων δὲν περιορίζει τὴ δράση του μόνον στὴν Κανάνγκα. Τὸν ζητοῦν καὶ στὰ γύρω χωριά. Ἄν καὶ οἱ δρόμοι εἶναι ὑποτυπώδεις καὶ ἐπικίνδυνοι ὡστόσο ὁμῶς, ὁ ἀφιερωμένος ἐργάτης τοῦ Θεοῦ, δὲν ἀννείται. Γράφει σὲ πρόσφατο γρόμμα του: «...Χθὲς πήγαμε καὶ γυρίσαμε στὸ Νιεγκέλε βαπτίστηκαν 50 παιδιά. Εἶναι καὶ ἄλλα. Θ' ἀρχίσουμε τὴν ἐκκλησία μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Τὶς πέτρες θγάζουν τώρα. Τούς ἔκαμα ἕνα σχέδιο κατὰ γῆς μ' ἕνα ραβδί. Τούς εἶπα, ἀντεστε, τὸ Νιεγκέλε θὰ γίνῃ ἡ πρωτεύουσα τῆς Ὀρθοδοξίας στὸ Κασάϊ! καὶ ἐνθουσιάστηκαν...» καὶ ἐνθουσιάστηκαν...».

Στὴν Κανάνγκα, στὸ Ζαῖρ, στὴν Ἀφρική, οἱ καμπάνες τῆς Ὀρθοδοξίας χτυποῦν καὶ προσκαλοῦν ἀκατάπαυστα. Οἱ ψυχὲς τῶν Μαύρων ἀδελφῶν ζητοῦν νὰ συναντήσουν τὸν Κύριο. Εἶναι χωράφια ἔτοιμα γιὰ σπορά. Περιμένουν ἱεραποστόλους νὰ ξεκινήσουν. Ἄνθρωποι πού ἔχουν δοθῇ στὸ Θεὸ γιὰτὶ δὲν ἀσκηθῶντων τὴν ἀφοσίωσή τους; Γιατὶ δὲν μιμνῶνται τοῦς Ἀποστόλους;

Ν. Σ.

Τὸ τρίτο Ἱεραποστολικὸ περιοδικό

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Ε.Ε.Ο.Ε.Ι.

Νέα λαμπρά ώρα του φωτός ἀνέπτεται, με τὴν ἐκδο-
σιν τοῦ τρίτου ἱεραποστολικοῦ περιοδικοῦ εἰς τὴν ὀρθο-
δοξὸν Ἑλλάδα. Τὸ «Πορευθέντες» ἔθεσε, ἀπὸ τοῦ 1959
εἰς Ἀθηνῶν, τὰς θεωρητικὰς βάσεις κυρίως καί, με τὸ
«Χρονικόν» τοῦ, ἐξακολουθεῖ τὴν ἱεραποστολικὴν ἐνημέρω-
σιν, ἐπὶ διεκκλησιαστικῆς καὶ διορθοδόξου θέσεως. «Οἱ
φίλοι τῆς Οὐγκάντας» ἀπὸ τοῦ 1963 μέχρι τοῦ 1971 καὶ
ἐκτετακτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή», ἐπι-
δίωξαν, ἐκ Θεσσαλονίκης, με ὁσὴν δύναμιν καὶ με ὁσὴν
φλόγα διέσπεσαν, νὰ συνεχίσουν τὴν ἀναζωοποίησιν τῆς
ἰδέας τῆς ὀρθοδόξου ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς. Ἰδοὺ
τὴν ἡμέραν ἀνατέλλοντος τοῦ 1976, μαζί με τὸ Ἄσπρον τῆς

θῶν», ἀφιερωμένον καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ἱεραποστολήν,
ἐκ Παιρῶν αὐτὴν τὴν φοράν, διὸ νὰ διαπερασθοῦν τὰ
ἀκόρη, ποὺ καλύπτουν τὴν ὑπόστην ἐπιτολήν τοῦ Κυρι-
οῦ «Πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτί-
ζοντες...».

Με κύριον καὶ ἐκτετακμένον ἄρθρον, ἀφιερωμένον
εἰς τὴν «Ἀποστολικὴν Ἑντολήν» αὐτὴν, ἤρχισε, πολυ-
γραφημένον, τὴν ἐκδόσιν τοῦ, τὸ εὐλογημένον ἐκεῖνο
περιοδικόν «Πορευθέντες». Ἀγία ἡ διάθεσις τῶν κυρι-
ων ἐκδοτῶν τοῦ. Ἀγωνιστικὴ καὶ ἀγωνιώδης ἡ πορεία
τῶν. Ἀκεραία καὶ ὀρθοδόμος, σοφὴ καὶ με πατερικὴν δια-
κρισιν ἢ γρομμὴ τῶν. Ἕνας ὑπογραμμιστὸς σιόχων, μεθό-
δων, προποθειῶν καὶ ἀποπειρῶν ὑπῆρξε τὸ σελάγι-
μά τῶν.

Κατευθυνθεῖσα ἡ Θεσσαλονίκη ἐκ τῆς οὐρανίας ἐ-
κείνης ἱεραποστολικῆς ἀκτινοβολίας, προσχίζει νὰ μετα-
δίδῃ ἱεραποστολικὸν φῶς ἐκ τοῦ φωτός ἐκεῖνου, πρὸς
πρωτοπόρους καὶ μετόπισθεν, συντηροῦσα τὴν ἰλαρὴν
θύραλίδαν, σιάζουσα καθαρὸν ἔλαιον θυσίας καὶ ἀγάπης
εἰς τὰς κανδύλας τῶν τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐξωτε-
ρικὴ Ἱεραποστολή», ἐπὶ δωδεκαετίαν ὄλην. Μανθάνουμι,
ὅτι διαβάζεται τὸ περιοδικόν τοῦτο, ἀπὸ εὐλαβεῖς ψυ-
χὰς ἀνά τὴν Ἑλλάδα, με δίσω, καὶ προσπαθοῦντες νὰ
δρασίωσμεν τὰς ἐλάφους αὐτάς, προτιμῶμεν τὸ εἶ-
δος ἀφρικῆς πνευματικῶν ὕδων, ποὺ φέρουν ὄψθονον αἰε-
τιστολαί τῶν ἐκεῖ «νιπτοῦν τὸὺς πόδας» ἱεραποστολι-
κῶν κυρίως, ὀρθοδόξων ἐπιστολογράφων.

Ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἀσθενῶν μας λύχνων, ἐκ νέας ἡ
γῆς τῆς νοτίου Ἑλλάδος εἶναι ἀναγκαῖα, εἶναι χαρμόσα-
νος, εἶναι εὐπροσέκτος, εἶναι ποθητὴ. Θέλομεν νὰ εἶ-
ναι Πάυλιος εἰς τὴν οὐσίαν τῆς. Ὅπως καὶ ὁ τίτλος
τοῦ νέου περιοδικοῦ. Νὰ εἶναι εἰς ἔθνων ἄγιο ἐρχο-
μαί ἡμερον ἄλλομῶν ποδῖ, ἵνα μας ἐξυπνήσουν, με
τὴν ἄρθρον προσέλευσιν τῶν εἰς τὴν ὀρθοδόξον πίστιν.
Νὰ εἶναι «πὸς τὰ ἔθνη» τοῦ ἁωτεροῦ καὶ ἡμερον ἡμε-
ρον ἐλληνορθοδόξου κλίματος, διότι τὸ ἱεραποστο-
λικὸν τῶν ἐνδιαφέρων προμοῦνται εἰς τὰς ριπὰς τῶν «κ-
ομικῶν» ἀνέμων.

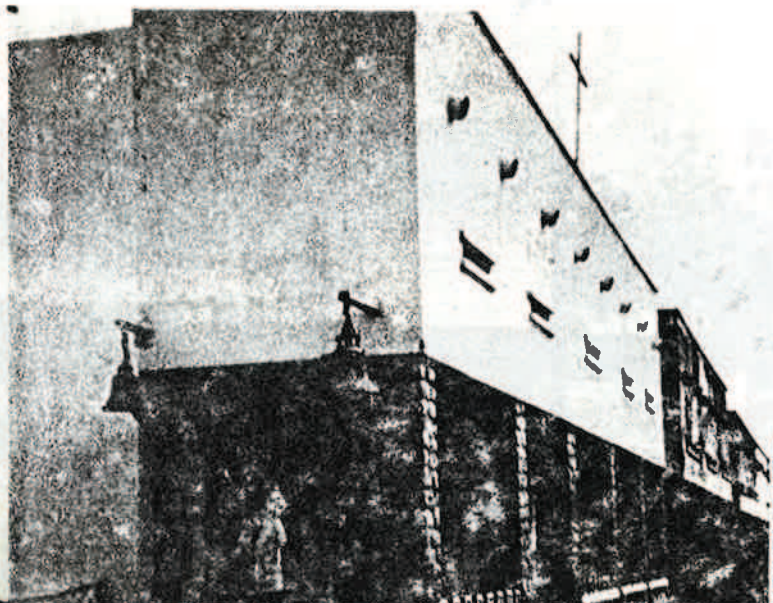
Ἐπεδὴ θέλωμεν, ὅτι καὶ ἡμερον, οὗτοι ποὺ θέ-
λομεν ἀναλαβεῖν τὸ ἱεραποστολικὸν φῶς, θὰ εἶναι φύσι-
κα ἀλλοιόμενοι ἀπὸ τὰς φρικτὰς ἐπιπτώσεις τῶν διαπονη-
τῶν ἱεραποστολικῶν ἀκόρη διαπονητῶν ἀπειθαλμένων, ἐπι-
πιστοῦμεν, ὅτι καὶ ἡ Πατρικὴ δόξα, τῶν φλεγόμενων ἀ-
σθενῶν, θὰ ἐργασθῇ τὸν ἀγῶνα τὸν κολον, διὸ νὰ δεῖξῃ
τὴν ἐκείνη γενεὰ δύναται ὑπὸ τὸν ἄρτον νὰ προετοιμασθῇ
τῶν, μένουσα ἐν τῇ νοητῇ ἀμπέλω, ἀπὸ τὸν Κύριον θε-
τὴν κλαδεύῃ καὶ τὴν καθαρίζῃ, ἵνα πλείονα καρπο-
φόρη, ἐν ἀνάτη, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν ἐλπίδι, ἀφοῦ καὶ
αὐτὴν τὴν δόξαν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Του.

Παντοῦ ἀνά τὴν Ἑλλάδα, καθημερινῶς καὶ συστημα-
τικῶς, ἀναφέρονται πισταὶ ψυχαί, δονοῦμενοι ἀπὸ τὴν ἰ-
δέαν τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς. Ἄς ἀκολουθήσωμεν
αὐτάς ὡς σημεῖα τῶν καιρῶν καὶ ἄς μὴ θέλωμεν νὰ δι-
σσομεθῶμεν ἐν ἐπίστασι σημεῖα τεχνητῶς. Ἄς ἀγαθῶν
ἀπὸ τοῦ Πνεύματος ἁγίου καὶ ἄς ἀνετιζώμεν ὡς ἄδολο νῆπι-
ον πρὸς τὸ φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρὸς, το
ἀπὸ τῶν πόμπολοι ψυχῶν ζητοῦν ἀνα τὴν ὑψηλῶν.

Οἱ δώδεκα πρῶτοι, ποὺ βαπτίστηκαν Χριστιανοὶ ἀπὸ τὸν
πατέρα Χαρίτωνα στὴν Κανάνγκα.

Τὴν ᾠραν ποὺ σημεῖον, τὸ σωτήριο μήνυμα, εἰς καρπῶ-
νες τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν Κανάνγκα.

2

4

5

6

Τὸ Ζαΐρ ἀναγεννιέται

1. Τὸ ἱερό βῆμα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κανάνγκα πού ἔκαμε ἡ Πάτρα, «ὁ Πρωτόκλητος».
2. Ὅπου δὲν υπάρχουν τὰ ὑλικά μέσα, ἀχυροκαλύβες γίνονται θυσιαστήρια τοῦ Θεοῦ.
3. Ἐκεῖ κάτω στοῦ Ζαΐρ, πού γλυκοχαράζει ἡ αὐγή τῆς Ὁρθοδοξίας, στὰ πρόσωπα τῶν νέων αὐτῶν, αὐθίζει τὸ χαμόγελο τῆς γαλήνης καὶ τῆς χαρᾶς πού δίνει ὁ Χριστός.
4. Νεαρός βλαστός τοῦ Κονγκό μὲ θλῆμμα προσημνίας καὶ ἐλπίδες.
5. Τὰ παιδιά τῆς Κανάνγκα, γύρω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ τους μητέρα, τὴν Ἁγία Κολυμβήθρα.
6. Κτιστὸ βάπτιστήριο στοῦ Κολδέζι σὲ σχῆμα σταυροῦ.
7. Ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στὴν Κανάνγκα κέντρο τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν ἀχα. ἡ περιοχή.
8. «Ἄξις.» Ἐνας ἀκόμη Ἀφρικανὸς ἱερεὺς χειροτονεῖται ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κ. Νικόλαο.
9. Χερτσομένα μὲ «τὸν Ἄρτο τῆς Ζωῆς» φεύγουν τὰ «λαγιαρνάκια» ἀπὸ τὸ κατηχητικὸ τους.
10. Γεμάτα χαρὰ καὶ ἰκανοποίηση τὰ παιδιά τοῦ σχολείου μαθαίνουν τὰ πρῶτα γράμματα ἀπὸ τὸν Ἱεραπόστολο.

8

9

7

Ἐκεῖ δὲν γεννήθηκε

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ.κ. Ἀναστασίου
ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Προευθέτες» τεύχος 5

Χαρούμενα γιορτάσαμε κοί πάλι τὸ Χριστούγεννα. Ἄκουσαμε λόγους, τροπάρια, εἰδικές ἐκπομπές. Διαβάσαμε — ἢ καὶ γράψαμε — ἄρθρα, εἴποιε ὅλοι μας τροπάρια καὶ εὐχές. Ἐγεννήθη ὁ Χριστός». Ἐγεννήθη ὁ Χριστός» Γύρω ἀπ' αὐτὸ τὸ βασικὸ μοτίβο, με τὶς πιὸ πλούσιες καὶ κατανυκτικὲς συγχορδίες γύρισαν οἱ σκέψεις καὶ τὰ αἰσθηματὰ ὅλου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἐπὶ τὲς τὶς ἡμέρες.

Μέσα ὅμως σ' αἰτίες τὶς ευφρόσυναι χριστουγεννιάτικες ἀρμονίες συνήθως λησμονεῖται κοί χάνεται μιὰ εὐθερὴ σὲ δραματικότητᾳ πραγματικότης, μὲ συγχορδίες σκληρῆς, πονεμένης, ανατριχιαστικῆς. Ἡ πραγματικότης αὐτὴ ἔχει γιὰ πυρήνα τῆς τὴν ἐξῆς ἀλήθειᾳ Ὁ Χριστὸς ἀκοῆ δὲν γεννήθηκε σὲ πολλὰς περιοχές τῆς γῆς. Πολλὰ ἐκατομμύρια ψυχές οὐκ ἀπλῶς δὲν πίστεψαν ἀλλὰ αὐτὲ κοί ἀκούσαν ὅτι ἦρθε ὁ Σωτὴρ.

Μιὰ αὐτὴ ματιὰ σὴν ιστορικὴ ἡ ὁποία δημοσιεύεται σὲ κατὰ θεσφῆι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ἀντιληφθῆ ὁ καθένας ἐξῆς τὴν αὐστηρὴ αὐτὴ πραγματικότητᾳ. Τὸ 2)3 τοῦ πληθύνου τῆς γῆς δὲν εἶναι χριστιανοί! Ὑπάρχουν πολλὰς περιοχές τοῦ πλανήτου μας σὲ τίς ὁποῖες δὲν ἔχει φθάσει ὁ πνεῦμα τοῦ ἀγγέλου ποῦ ἀκουσθῆκε ἐπὶ τὴν Βηθλεεμ κατὰ ἀπὸ 20 αἰῶνες Κεθόλου. Ἡ εἰπώθηκε ἴσως ἀπὸ μιὰ μουσαλαμνο ποῦ πνίγηκε, ὅπως ὁ ἀδύνατος ψίθυρος τῆς φουρτουνισμένη ἀκτῆς.

Βεβαίως ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἀντικειμενικὰ εἶναι ἀντιλεσθῆ. Ἡ αὐτὴ τοῦ Οὐρανοῦ ἔχει ἀντίξει. Ἡ καταρσις εἶναι σὲ χέρια μας. Τὸ ἔβρασμα καὶ δοξάζουμι τὸν Θεόν. Τὸ ἔβρασμα ὅμως εἰμὲς Ἐκεῖνοι... Ἐκεῖνοι ποῦ εἶναι χαμένοι σὲ ζουγκλὰς, σὲ στεππες, πῆσα ἐπὶ τὴν ἀμυχλὴ τῆς εἰδωλολατρίας ἀκόμη δὲν τὸ εἰσπνῶν. Στὶς δικὰς τοὺς τίς χώρες, σὲ δικὰς τοὺς τίς ψυχὰς ὁ Χριστὸς δὲν γεννήθηκε.

Υπολογίζονται ὅτι ὑπάρχουν περὶποῦ 1.000 ολόκληρα φυλὰς ποῦ ἕως σήμερον δὲν ἔχουν ἀκούσει καθόλου περὶ τοῦ Χριστοῦ. Τριακόσιες πενήντα βρίσκονται σὲ τὴν Ἀφρική, ἀλλὰς τριακόσιες σὲ τὴν Νότιο Ἀμερική, κυρίως Ἰνδιανοί. Ἐκκετό ζουν σὲ τίς χώρες τῶν Ἰνδιανῶν Ἐθιοπῶν ποῦ περὶ, σὲ τίς ἐκτόσις τῆς Σιθρίας. Στὴν Κίνα κατὰ τὴν σὲ τὴν Ἰνδονησία τίς Φιλιππίνες, υπολογίζονται ἑκατὸν ἑθθωρητὰ ἀκομῆ. ἴσως, νὰ εἶναι καὶ περισσότερα (1)

Αὐτὴ εἶναι ἡ πρόβρα ἀλήθειᾳ.

Ἰδοὺ αὐτὸς σὲ ὑπάρχει καὶ μιὰ δευτερὴ ποῦ δίνει σὲ τὴν πρῶτῃ τραγικότερες διατάσεις. Οἱ περισσότεροι ποῦ εἶναι ἐλαχίστα σὲ ἀσχολοῦν σὲ μ' αὐτὴν τὴν πραγματικότητᾳ. Δὲν ἀσὲ καὶ τίς τοὺς πολυουγκινεῖ. Οὐτὲ καὶ τὴν ἀκοῆ σὲ τὴν ἀγνοοῦν. Ἐπὶ ἀσὲ μὲν ποῦ τυχαί ποῦ κἀκεῖ ποῦ ἡ βασίλειᾳ αὐτῶν ποῦ ὅμως δὲν ἀναλογίζονται σὲ μὲ αὐτὸ ζαῖετῆ καὶ ἡ δικὴ μας συνεργα-

τῆς, ὅτι σὲ τὸ χέρια μας ἔχει ἀναθέσει ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν ἀσὲσολῆ. (Ἰδέ Ματθ. κη' 19. ἢ Μαρκ. ια' 15).

«Καὶ ἔχουμε ἐμεῖς τὴν δυνατότητα, θὰ ἢ κανεῖς, νὰ ἐκχριστιανίσουμε ὅλον τὸν κόσμον; Ποιὸς ὅμως εἶπε ὅτι αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἀπὸ μὲς ὁ Θεός; Μηπως, ἐξήγησε καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Παῦλο νὰ κάμη χριστιανούς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐπιχῆς τοῦ; Τὴν δόδα ἀπλοῦσιτᾳ ζητεῖ νὰ πάρουμε σὲ τὸ χέρια μας; καὶ νὰ προωθήσουμε τὴν φλόγα τῆς πίστεως καὶ σ' ἄλλες γωνίες τῆς οἰκουμένης.

«Ἐως ἐσχατοῦ τῆς γῆς» (Πραξ. α' 8.) Τὸ Ζήτημα εἶναι νὰ μὴν ἀφίσουμε τὴν ἐντολὴ τοῦ αὐτῆ ἔχουμένη σὲ τὸ τελευταῖο κεφάλαιο τῶν δύο πρῶτων εὐαγγελίων καὶ τοῦ πρῶτου κεφαλαίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ νὰ τὴν θέσουμε σὲ τὸ πρῶτο κεφάλαιο τῶν πράξεων μας, νὰ τὴν κάμημε φλόγα τῆς καρδίας μας, ἀλόθερη ἠροσευχῆ, λαχτᾳ καὶ ἄγωνα μας.

Τὸ Ζητεῖ πάντοτε, μὲ χιλιους τροπάρια τὸ ἐπινοῶν βάνει. Ἡ φωνὴ τοῦ ὅμως παίρνει ἕνα ἰδιότερο τόνο γεμῆτο παρὰ πνο καὶ προστάγη τῆς ἡμέρας ποῦ γιορτάζουμε τὴν Γέννησι τοῦ: «Περσσαν αἰῶνες ἀπὸ τότε... Κε ὅμως ἐκεῖ ἀκοῆ δὲν εἶπλαν τὴν εἰσιῖ Μουσ...

Ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος (ἑπινοκὴ τῆς ἑπινοκῆς τοῦ ἁγιογράφου ποῦ Παναγιώτου).

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣ

Χαιρετίζω μέ ιδιαίτεραν χαράν, ως ένα εκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς «Ὁ Πρωτόκλητος» τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, εὐχόμενος καὶ εὐελπιστῶν ὅτι θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν τόνωσιν τῆς ὑπερφυοῦς Ἰδέας ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὥστε αὕτη νὰ προχωρήσῃ μέ θετικὰ δῆματα, ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ ἐπιτακτικόν καθήκον, πού ἀπορρέει ἀπὸ τὴν εὐαγγελικὴν ρῆσιν «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...».

Καί τὸ καθήκον αὐτό, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ἔφερον εἰς τὴν ἐπιφανείαν, εἰς τὴν σύγχρονον γενεάν, ἕνας ἀπέριτος λευϊτης, ὁ ἀείμνηστος ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστόν, ἄφησεν, ἐν μέσῳ πολλῶν ταλαιπωριῶν, τὸ φθαρτὸν σῶμα θυσιασθεὶς κατὰ κυριολεξίαν, ἐνῶ εὐηγγελίζετο τὸν Χριστὸν μεταξύ τῶν ἀδελφῶν Ἰθαγενῶν τοῦ Ζαΐρ· ἐκεῖ ὅπου, οἰστρηλατηθεὶς ἀπὸ τὸ παράδειγμα του καὶ τὸ πνεῦμα θυσίας, ἐργάζεται τώρα, μέ τὸν ζῆλον καὶ τὴν μεθοδικότητα, πού τὸν διακρίνουν, ὁ παῖς ἀρχιμανδρίτης Χαρίτων Πνευματικῆς.

Διαπύρει κανεὶς πῶς ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἢ ὅποια διατηρεῖ ἀπεφθονὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, δέν παρουσιάζει οὐσιαστικὸν ἔργον εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Καὶ τὴν σκέψιν αὕτη τὴν κάμνει περισσότερον ψηλαφητὴν ἢ ἀνησυχία πού δημιουργοῦν τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα σύγχρονα ἰδεολογικὰ καὶ κοινωνικὰ ρεύματα, τὰ ὅποια, Κύριος οἶδε, πού θὰ ὀδηγήσουν τελικῶς τὴν ἀνθρωπότητα.

Θὰ πρέπει, νομίζω, ἡ Ἐκκλησία — Κλήρος καὶ Λαὸς — νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ἀνησυχίαν αὐτὴν, διότι ὁ ἀναπτυσσόμε-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΒΕΤΣΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

νος συνεχῶς μέ τὴν ὠμότητα Ἰγλισμός σκοπεύει ἀναμφισβήτητως πρὸς τελείαν ἀνατροπὴν τῶν αἰώνιων ἀξιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἐδράζεται ἡ ἔννοια «ἀνθρώπος» καὶ ἡ κοινωνία. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ σθεναρὰ, ἀνεπιτήδευτος καὶ καθαρὰ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν σημερινόν κόσμον θὰ ἀποτελέσῃ ἀπαρασάλευτον ἀνάχωμα εἰς τὸ ὑλιστικὸν ρεῦμα.

Βεβαίως, διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ προϋποτίθενται ἔμπνευσις, Ἱεραποστολικὴ φλόγα καὶ ὀργάνωσις. Πρέπει νὰ εὐχόμεθα ὅπως ἀναφανοῦν μέσα ἀπὸ τὴν Διοικουσαν Ἐκκλησίαν — διότι τὰ μεμονωμένα πρόσωπα δέν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς τεραστίας ἀπαιτήσεις τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς — αἱ ἡγετικά ἐκεῖνα φυσιογνωμίαι, πού θὰ συνδέσουν τὸ νοητὸν νῆμα τῆς σκυτάλης, τὴν ὁποῖαν τὸσον ἀποτελεσματικὰ ἔφεραν ἄλλοτε οἱ Κύριλλοι καὶ οἱ Μεθόδιοι καὶ διέλυσαν τὰ σκοτάδια τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς βαρβαρότητος κυρίως μεταξύ τῶν σλαυτικῶν φύλων.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ἐπιβάλλεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ

Ἱεραπόστολος

Τὸ Ἑσπασμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Χριστὸ καὶ Πλάστη μας συνιροφία μέ τὸ σόλπιωμα τῆς (ἀνθρώπινης ἐλπίδας) σὲ φτιάχνουν ψηλὸ, ἀπέραντο (μπροσὰ) σὲ μᾶς τοὺς μικροὺς καὶ ἀση- (μιανοὺς) πού φοβόμαστε τὸ Ἑσπασμα καὶ κοιτᾶμε τὴ δικὴ μας λύτρωση χωρὶς νὰ νοιώσουμε ποτὲ τὴν (ἀνθρώπινη προσημνὴ καὶ ἐλ- (πίδα).

ΓΙΩΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

καὶ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, μακρὰν βέβαια κάθε σωθινιστικῆς καὶ μικροχαροῦς σκέψεως. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, τὸ ἐπίσημον Κράτος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἕνα ἔντονον «παρὸν», διότι ἡ διάδοσις τοῦ ὀρθοδόξου πνεύματος εἰς τοὺς ἀνευαγγελίστους πολλὰ τὰ ἠθικὰ ὀφέλη θὰ προσπορίσῃ εἰς τὸ Ἔθνος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἢ κατὰ τὸ φαινόμενον μικρὰ Ἑλλάς, λόγω τῆς περιωρισμένης ἐδαφικῆς ἐκτάσεως, θὰ προβάλῃ εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου ὡς Δύναμις ἰδιαιτέρως σεβαστὴ καὶ ὑπολογίσιμος εἰς τὴν τὸσον ἀπροσανατόλιστον ὑγιῶς ἐποχὴν μας.

Στὴν ἐκδοχὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ μας σπουδαῖο συνέβαλε ἡ εὐγενὴς καὶ φιλόφρονος δωρεὰ σεβαστοῦ γέροντος λευϊτῆ ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῆς διακονίᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Τὸ περιοδικὸν μας ἐκφράζει, μαζί μέ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τίς εὐχαριστίας αὐτοῦ, τὴν ὀλοθυρὴν εὐχὴν νὰ τὸν στήρῃ ὁ Κύριος καὶ νὰ τοῦ χαρίξῃ ὑγείαν γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ «ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἴην δικαιοσύνης στέφανον..... τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν».

ΚΑΝΑΝΓΚΑ ΝΙΕΓΚΕΛΕ

Η ΑΔΕΛΦΗ ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΥ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΒΟΗΘΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΜΙΑ ΕΞΟΡΜΗΣΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΑΝΓΚΑ ΣΤΟ ΚΟΝΤΙΝΟ ΧΩΡΙΟ ΝΙΕΓΚΕΛΕ ΠΟΥ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΣΟ ΝΑ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Ἐπερσάσαμε ἀπὸ τὸ αεροδρόμιο τῆς Κανάνγκκα. Ἐμπήκαμε σ' ἕνα χωματόδρομο κάπως ὑποφερτόν. Ὅλοι οἱ δρόμοι στὴν γαλή αὐτῆ περιοχῇ τοῦ Κανάνγκκα πού ὀρισκόμαστε εἶναι χωματόδρομοι, δύσβοτοι.

Ἐπιγαίναμε στὸ Νιεγκέλε πού ἀπέχει 30 χιλιομ. ἀπὸ τὴν Κανάνγκκα. Εἶναι ἕνα μεγάλο χωριὸ παραξένης ἐξωτικῆς κατασκευῆς.

Χτισμένον ἢ καλύτερα τοποθετημένον κτῆ μῆκος τοῦ χωματόδρομου δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ.

Ἀπὸ τὸ αεροδρόμιον τῆς Κανάνγκκα καὶ κατὰ μῆκος τῶν 30 χιλιομ. βλέπετε συνέχεια ἀπ' ἑδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ τοῦ δρόμου σπίτια, δηλαδή καλύβες στρογγυλές μὲ ξυλα καὶ χόρτο καμωμένες ὡς ἐκείνες πού μπορεῖ νὰ εἶ κανεὶς στὴν Ἑλλάδα σὲ μερικές κατασκευασεῖς.

Αὐτὲς οἱ Καλύβες ἀποτελοῦν συνέχεια διάφορα χωριά χωμένα στὴ βαθειὰ πρασινάδα τῶν μπατανέων καὶ τῶν φοινικοδένδρων, τὰ ὅποια μόνον οἱ ντόπιοι τὰ ξεχωρίζουν τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ ξέρουν τὰ φωνητὰ τους.

Περνώντας τὸν δρόμον αὐτόν

ἐθυμήθηκα τὴν πορεία μας τότε μὲ τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο τῆς Ἱεραποστολῆς πρὶν 3 χρόνια, ὅταν μὲ τὸν ἀσίδιμον π. Χρυσόστομον θελήσαμε νὰ πάμε στὸ Μπουζιμάζι, μὰ δυστυχῶς δὲν φτάσαμε!

Γιατί πρὸ πέρα ἀπὸ τὸ Νιεγκέλε ὁ δρόμος ἦταν τρομερὰ κακὸς καὶ ἐβασανιστήκαμε μᾶς ἐπίσσε καὶ μιὰ ὄροχῃ καὶ κολληθήκαμε στὸ δρόμον καὶ μετὰ δυσκολίας θρεγμένοι καὶ κακουχημένοι ἐμπήκαμε σ' ἕνα χωριὸ καὶ μείναμε τὴ νύχτα.

Τότε στὸ δρόμον αὐτόν ἀπὸ τὰ συνεχῆ τραντάγματα τοῦ αὐτοκινήτου ὑπέστη ὁ π. Χρυσόστομος τὴ ρινορραγία ἐκείνη πού μᾶς ἀνάγκασε τὴν ἐπομένη νὰ μὴ συνεχίσουμε τὸν δρόμον πρὸς τὸ Μπουζιμάζι, ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψωμε στὴν Κανάνγκκα. Ὁ π. Χρυσόστομος ἐμπήκε στὸ Νοσοκομεῖον ὅπου ὑστερὰ ἀπὸ λίγες μέρες παρέδωσε τὸ πνεῦμα! Ἔπεσε ἡρωϊκὰ στὸ δρόμον ἐκεῖνο τῆς Ἱεραποστολῆς ἀπάνω στὸ ἱερόν καθήκον του νὰ τρέχη ἀσάμαρτητα γιὰ νὰ φέρῃ παντοῦ τὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἔγραψα λοιπὸν ἀπὸ μιὰ ὥρα

φτάσαμε στὸ Νιεγκέλε. Ἐκεῖ μᾶς περίμενε ἕνας κόσμος χωρικῶν, γυναῖκες, ἄνδρες καὶ πλήθος παιδιῶν. Κάμποσοι ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν δεχθῆ στὴν Κανάνγκκα, στὴν Ἐκκλησίαν μας, τὸ "Ἄγ. Χρίσμα καὶ ἄλλοι περίμεναν νὰ τὸ λάβουν σήμερα.

Ἦσαν μαζεμένοι σ' ἕνα μεγάλο οἰκόπεδο στὸ κέντρο τοῦ χωριῦ.

Ἐκεῖ εἶχαν φτιάξει, κατόπιν ὁδηγιῶν ἀπὸ τὴν Κανάνγκκα ἕνα μεγάλο ὑπόστεγον φυσικόν, ὠραιόν, πού θὰ τὸ ἔχουν καὶ γιὰ Ναὸ μέχρις ὅτου κτιστῆ ὁ καινούργιος.

Περὶ τοὺς 30 ἄνδρες, καὶ γυναῖκες ἐδέχθησαν τὸ "Ἄγ. Χρίσμα καὶ ὠρίσαμε μιὰ ἄλλη μέρα καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ἦσαν καὶ 60 παιδιὰ ἀπὸ 2 — 15 χρονῶν πού καὶ γι' αὐτὰ ὠρίσαμε μιὰ ἄλλη μέρα νὰ βαφτιστοῦν.

Ἦταν ἐκδηλῆ ἡ χαρὰ τους, πού μᾶς ἐβλεπαν ἐκεῖ πού ἀξιῶθησαν — γιὰ τὸ εἶχαν πόθο — νὰ γίνουν ὀρθόδοξοι.

Διάχυτος εἶναι ὁ πόθος τους αὐτός γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Ὁμως, λείπουν οἱ ἐργάτες τῆς Ὁρθοδοξίας γιὰ νὰ ὠργώσουν ἕνα χωράφι χέρσο, πού παρουσιάζει τόσο πόθο μὰ καὶ ἕνα σωρὸ ἀγκάθια καὶ δυσκολίες.

ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΥ

Συνταξιούχος Ἀδελφῆ
τοῦ Ἄγ. Σάββα

Φίλε ἀναγνώστη ΒΟΗΘΗΣΙ- στή διάδοσιν τῆς Μεγάλης Ἰδέας τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, γράφοντας νέους συνδρομητὰς στὸ περιοδικὸν «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» καὶ στέλλοντας τὴ διευθυνσὴν τους, στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» Κανακάρη 205 - Πάτρα

«Καθώς πηγαίναμε στο Νιεγκέλε ένας μικρός καταρρακτώδης ποταμός πιο κοντά προς την Κανάνγκα μᾶς τράβηξε νά κατεβούμε για λίγη αναψυχή. Σταθήκαμε ὄρθιοι, δέν ἔχει καί μέρος νά καθήσης πολύ, ἔπειτα δέν πρέπει νά ξεβαρρεύης μήπως πεταχθῆ ξαφνικά κανεῖς... κροκόδειλος!»

Διακρίνονται ὁ διάκονος Νικόδημος, ἡ ἀδελφή Ὀλγα Παπασοράντου πολύτιμος βοηθός τῆς Ἱερατιστολῆς πού στο ἐπόμενο τεύχος θά μᾶς δεθῆ εὐκαιρία νά γράψουμε περισσότερα γι' αὐτήν καί οἱ δύο ἀπό τούς ὑποψηφίους ἱερεῖς: Ὁ ΚΑΥΑΥΑ ὁ ψηλός χαριτωμένος νέος καί ὁ ΒΑΚΥΤΣΗΒΑΣΥ, στελεῆχη τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Κανάνγκα.

Συνηθισμένο μεταφορικό μέσο εἶναι τὸ κανό. Χρησιμεύει ἀκόμη καί ὡς κινητὸ κατάστημα πού ἐφοδιάζει μὲ ἐμπορεύματα τὰ χωριά κατὰ μῆκος τῆς ἄκρης τοῦ ποταμοῦ.

Στο Νιεγκέλε. Μετὰ τῆ βάπτισι 30 παιδιῶν. Στο ἄνω δεξιό μέρος τῆς φωτογραφίας φαίνεται ἡ ἄκρη τῆς προσωρινῆς Ἐκκλησίας μὲ ξύλα καί χόρτο, ἀδιαπέραστο ἀπὸ τίς καταρρακτώδεις βροχές.

Καί ἄλλα 50 παιδιά βαπτίζονται στο Νιεγκέλε. Τὰ βλέπουμε μὲ τούς λευκοὺς χιτῶνες πού ράβουν εὐγενεῖς κυρίες καί δεσποινίδες στήν αἴθουσα τοῦ «Πρωτοκλήτου» ἀλλά καί σέ ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Ἵερθόδοξος ἱεραποστολή στή Φοινίκη

Ὁ Ἵερὸς Χρυσόστομος εὐρίσκεται πλέον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ Αὐτοκράτορας, τρεῖς σχισματικοὶ Πατριάρχαι καὶ μίᾳ συμμορίᾳ ἐπισκόπων ἐπέτυχον ἐπισκοπεύων τὸν νὰ ἀποδιώξουν μακριὰ ἀπὸ τὴν Βασιλεύουσα τὸν Πατριάρχη καὶ πνευματικὸν ἡγέτην τοῦ λαοῦ. Τώρα εὐρίσκεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὅλοι ἀσφαλῶς, ἐχθροὶ καὶ φίλοι, δὲν θὰ εἶχαν πλέον νὰ ἀναιμεῖνουν τίποτε τὸ ἐντυπωσιακὸν καὶ σπουδαῖον ἀπὸ τὸν Ἰωάννην. Καὶ ὅμως εἶναι ἀληθινὰ παράδοξο ὅσο καὶ θαυμαστό, νὰ τὸν ἐλέγη κανεὶς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς φυλακῆς τῆς Κωνσταντινούπολιν ὅτι νὰ ἀπέθνηκε περικυκλωμένος ἀπὸ ληστές νὰ ρίχεται σὲ τρεῖς μεγάλες ἐπιχειρήσεις. Τὴν Ἱεραποστολὴν καὶ τὸν θρίαμβον τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως εἰς τὴν Φοινίκη, τὴν στερέωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γότθων καὶ τὴν Ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν τοῦ βασιλείου τῆς Περσίας.

Στὸ σημερινὸν μοῦν ἄρθρον θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν Ἱεραποστολὴν τῆς Φοινίκης ἐπιφυλασσόμενοι γιὰ μίαν ἄλλη φερόν νὰ γράψωμεν γιὰ τὶς ἄλλες δύο Ἱεραποστολὰς. Ἡ Φοινίκη μᾶς εἶναι χώρα γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἦταν ἐκεῖ ὅπου σήμερὰ εὐρίσκεται τὸ κράτος τοῦ Λιβάνου, εἰς τὴν Μέσῃ Ἀνατολή. Οἱ κάτοικοί τῆς ἦταν εἰδωλολάτραι καὶ λατρεύανε οἱ περισσότεροὶ τὸν Ἡρώκλῆν καὶ τὴν Ἀστάρτην. Ὅταν ὁ Ἵερὸς Χρυσόστομος ἐβρισκόμενος ἀκόμη ἐπὶ τὸν πρῶτον σταθμὸν τῆς ἐξουσίας τοῦ ἐπὶ Νίκαια τῆς Βιθυνίας εἰς τὴν Ἰνδικὰ Ἀσίαν, ἔστειλε μίαν ἀποστολὴν ἀπὸ μοναχοὺς καὶ ἱερεῖς ἢ ὅποια μπροστὰ εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ σχισματικῶν — ἀρεισινῶν, ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν δυστυχῶς ἀπέτυχον. Τὸ τέλος τοῦσ μάλιστα ἦταν πολὺ θλιβερόν ὅτι οἱ περισσότεροὶ ἱεραπόστολοι ἀπέθαναν ἀπὸ τὴν πείρα ἐνῶ τοὺς ὑπολοίπους τοὺς ἀπομείναντας οἱ εἰδωλολάτραι μὲ τὰ ρόπαλά τοὺς ἀπὸ τὰ μαρτύρια τῶν ἀσχηματικῶν.

Ἦσαν ἓνας ἱεραπόστολος ὁ ἱερεὺς Κωνσταντίνος οὐνοῦ ὁ ὁποῖος καὶ ἐφθασε μέχρι τὴν Κουκουσσάου καὶ συναντήθηκε μὲ τὸν Χρυσόστομον ἐπὶ ὅποιο ἔφερε τὶς τόσο θλιβερὰς εἰδήσεις. Ὁ Χρυσόστομος λυπήθηκε πολὺ. Μόλις καὶ κρατήσῃ τὰ δάκρυά τοῦ. Παρὰ τὴν θλίψιν καὶ τὸν πόνον τοῦ δοκίμασε γι' αὐτὴν τὴν ἀποτυχίαν δὲν ἀπογοητεύτηκε. Τοῦ παραγγέλλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Φοινίκη καὶ νὰ ξαναρχίσῃ τὸ ἔργον ποὺ εἶναι τόσο σπουδαῖον. Οἱ λόγοι τοῦ Χρυσόστομου ἐμψυχώνουν τὸν ἱερέα — Ἱεραπόστολο καὶ ξεκινᾷ μὲ νέον ἐνθουσιασμὸν καὶ καινούργιες ἀποφάσεις. Ὁ Χρυσόστομος τοῦ δίνει μαζὺ καὶ ἓνα σημαντικὸν χρηματικὸν ποσόν, ποὺ εἶχε συγκεντρώσει ἀπὸ τὰ ἔλεθ τῶν διαφόρων φίλων καὶ ἀφρωμένων ὁπαδῶν τοῦ, καὶ τὸ ὅποιο φύλαγε ἀκριβῶς γιὰ τέτοιους σκοποὺς. Θέλω, τοῦ εἶπε, οἱ μοναχοὶ — Ἱεραπόστολοι, σὸ ἐξῆς νὰ μὴ στερηθῆτε τίποτε, καὶ νὰ τρέφεσθε ὅπως καὶ ἐπὶ τὰ μοναστήρια Σας, νὰ ντυνεσθε ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἐκεῖ καὶ ἀκόμη νὰ εἶσθε ἐφοδιασμένοι καὶ μὲ ὑποδήματα ποὺ εἶναι τόσο ἀπαραίτητα γιὰ τοὺς πολλοὺς δρόμους ποὺ θὰ κάνετε εἰς τὴν πορείαν τῆς Ἱεραποστολῆς γιὰ νὰ κηρύττετε τὸ μῆνυμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ Κωνσταντίνος ἦταν πραγματικὰ ἓνας ζωντανὸς καὶ γεμᾶτος πίστιν Ἱεραπόστολος καὶ σ' αὐτὸ ἐμοιάζε τόσο πολὺ μὲ τὸ φίλον τοῦ καὶ ἐμπνευστὴν τοῦ. Ἔτσι λοιπὸν χωρὶς διαταγμῶν ξεκίνησε μὲ νέον πίστιν γιὰ τὴν ἀνασῶσται τοῦ ἔργου τῆς ἱεραποστολῆς εἰς τὴν Φοινίκη. Τὸν ἴδιον ἀκριβῶς καιρὸν ἓνας θαυμαστὴς τοῦ Χρυσόστομου ποὺ κατοικοῦσε εἰς τὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας καὶ λεγόμενος Διογένης τοῦ ἔστειλε μὲ τὸν ἐπιστάτην τοῦ Ἀφραάτη, ἓνα ἀρκετὰ σημαντικὸν ποσὸν γιὰ τὶς ἀνάγκαι τοῦ. Ὁ Χρυσόστομος ὅμως δὲν τὸ κράτησε. Στὴν ἀπάντησιν ποὺ ἔστειλε εἰς τὸν Διογένην μαζὺ μὲ τὶς εὐχαριστίας τοῦ, τοῦ πρότεινε νὰ τὰ διαθέσῃ γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ εἰς τὴν Φοινίκη, ἐννεῶντας τοὺς Ἱεραποστόλους, ποὺ τὸ χρειαζόμενοι τόσο πολὺ καὶ τοῦ τὸ ἔστειλε πίσω μὲ τὸν Ἀφραάτη. Ἀλλ' ἔκαμε καὶ κάτι ἀκόμη. Στὸ πρόσωπον τοῦ Ἀφραάτη διέκρινε ἓνα νέον μὲ ζῆλον καὶ φλόγα Χριστιανικὴ καὶ μεγάλη ἀποφασιστικότητα, τοῦ πρότεινε λοιπὸν νὰ γίνῃ Ἱεραπόστολος. Ἡ πρότασις τοῦ Χρυσόστομου δὲν ἔπεσε εἰς τὸ κενόν. Ὁ Ἀφραάτης συγκινημένος ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ μεγάλου Πατέρα ὑποσχέθηκε ὅτι μόνον γιὰ τὴν Ἀντιόχεια θὰ ἀναχωρήσῃ γιὰ τὴν Φοινίκη. Ἔτσι λοιπὸν ἓνας νέος Ἱεραπόστολος

προσθέθηκε στο έργο αυτό, ενώ ο Χρυσόστομος τον κατέγραψε στον κατάλογον τῶν Ἱεραποστόλων.

Ἀλλὰ ἡ ἀκτίνα τῆς δράσεως τοῦ Χρυσοστόμου ἐπεξετάθηκε πολύ μακρυτέρα. Τὰ χρόνια ἐκεῖνα στό Ζεῦγμα τῆς Συρίας πού εἶναι στή Γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτη ἦταν ἓνα λαμπρό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Πουλδίου — πού ἔπαιξε ιδιαίτερον ρόλο στήν ἱστορία τοῦ Βυζαντίου — καί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Αὐτό ἦταν ἀκριβῶς στό ἔσχατο σύνορο τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐπειδή ἀποτελοῦνταν ἀπό Ἑλληνας καί Σύρους μοναχούς γι αὐτό εἶχε δύο περιβόλους καί δύο ἡγουμένους. Ἡ λατρεία ὅμως ἦταν κοινή στήν ἴδια ἐκκλησία τοῦ μοναστηριοῦ μόνο πού λέγονταν καί ψάλλονταν σέ δύο γλώσσες τήν Ἑλληνική καί τήν Συριακή.

Ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε καί στούς δύο ἡγουμένους μέ σκοπό νά στρατολογήσῃ βοηθούς γιά τὸ πνευματικό του σπράτευμα τῆς Φοινίκης καί τὸ ἐπέτυχε.

Ἐνας ἱερεὺς πού λεγόταν Νικόλαος τοῦ ἀπήντησε ὅτι τίθεται στίς διαταγές του καί θά πηγαινε στήν Κουκουσό γιά νά λάβῃ ὁδηγίες ἀπὸ τὸν Χρυσόστομο.

Ὁ ἱερός Πατὴρ τοῦ γράφει νά μὴν ὑποβληθῇ σέ τέτοιο κόπο γιατί ὑπῆρχε φόβος νά τὸν ἀποκλείσουν γιά πολὺ καιρὸ τὰ χιόνια καί οἱ παγετοί, ἀλλὰ νά πάη κατ' εὐθείαν στήν Φοινίκη. Πράγματι αὐτὸ ἐγίνε. Ἔτσι ὁ Νικόλαος ὄχι μόνο πῆγε ἀλλὰ μέ τὴν νοημοσύνη πού τὸν διέκρινε ἐξελίχθηκε ὁ καλύτερος βοηθὸς καί ὑπαρχηγὸς τοῦ Κωνσταντίου πού ἀπὸ καιρὸ εἶχε ἀρχίσῃ τὸ ἔργο.

Ἡ φροντίδα καί ἡ ἐρευνητικὴ προσπάθεια τοῦ Χρυσοστόμου δὲν σταματᾷ. Σὰν ἄλλος Παῦλος δὲν ἀφήνει οὔτε μιὰ εὐκαιρία νά πάη χαμένη γι αὐτὸ λοιπὸν ἐνεργεῖ στρατολογίες μεταξὺ τῶν μοναχῶν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἀπαμείας πού βρισκόταν στή Συρία.

Ἀλλὰ θά συνεχίσουμε στό ἐπόμενο τεῦχος μας.

(Διασκευή Π. Φ.)

Ὁ Χριστιανισμὸς χθὲς καὶ σήμερα

«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» ἦτο ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου πού ἔδωκε στοὺς μαθητὲς του μετὰ τὴν ἐνδοξη καί λαμπροφόρο Ἀνάστασή του.

Καί ἡ ἐκπλήρωση τῆς ἐντολῆς αὐτῆς μεταβάλλεται σέ ἔργον μετὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ πρῶτο κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πρὸς τὰ πλῆθη, πού εἶχαν συρρεύσει στὰ Ἱεροσόλυμα, ἔφερε κι' ὄλας τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς του.

Οἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων μᾶς λένε ὅτι «ἐβαπτίσθησαν καί προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια» (Πράξ. Β' 41).

Τὸ δεύτερο κήρυγμα τοῦ ἱδίου Ἀποστόλου, πάλι στὰ Ἱεροσόλυμα, ἔρχεται νά προσθέσῃ ἓνα νέο μεγάλο ἀριθμὸ, πέντε χιλιάδων Χριστιανῶν.

Καί τὸ ἔργον τῆς Χριστιανικῆς Ἱεραποστολῆς ἀρχίζει μέ ἕνα ξεκίνημα τῶν Ἀποστόλων πρὸς ὄλα τὰ σημεῖα τῆς Γῆς. Τὴν ἐναρξὴ πρὸς τὰ ἔθνη θά κίρη ὁ Πρωτόκλητος Ἀπόστολος Ἀνδρέας κηρύσσοντας τὸ Χριστὸ στὰ μέρη τῆς Συρίας κ.λ.π., καί θά τὸν διαδεχθοῦν οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι. Ἔτσι ὁ Ἀπόστολος Πέτρος θά κηρύξη στὴ Γαλατία, στή Βιθυνία στήν Καππαδοκία. Θά περάσῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στήν Αἴγυπτο καί θά καταλήξῃ στὴ Ρώμη ὅπου καί θά μαρτυρήσῃ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τις 4 ἀποστολικὲς περιοδεῖες του θά ὀργώσῃ κυριολεκτικὰ τὸν κόσμον, γι' αὐτὸ θά ὀνομασθῇ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος θά παραμείνῃ στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στήν Ἐφεσο καί τὴν Πάτμον.

Ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς στίς Ἰνδίες.

Ὁ Ἀπόστολος Ματθαῖος στήν Αἰθιοπία.

Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος στήν Φρυγία τῆς Μ. Ἀσίας.

Ὁ Ἀπόστολος Ναθαναὴλ στήν Ἀρμενία.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου στήν Αἴγυπτο.

Ὁ Ἀπόστολος Θαδαῖος ἢ Λεβαῖος στήν Περσία.

Ὁ Ἀπόστολος Σίμων ὁ Ζηλωτῆς στήν Βρετανία καί ὁ Ἀπόστολος Ματθίας στήν Αἰθιοπία.

Τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων συνοδεύονταν πάντοτε ἀπὸ τὸν διωγμὸ καί τὴν καταδίωξη, τὸ μαρτύριο καί τὴ θυσία. Μὲ δάκρυα καί μέ Σταυροὺς φυτεύηκε τὸ δέντρο τοῦ Χριστιανισμοῦ στὰ ἔθνη καί ἐποτίσθηκε μέ τὰ αἵματα τῶν Ἀποστόλων καί τῶν μαρτύρων. Τελικῶς ἐθριαμβεύσεν, θριαμβεύει καί θά θριαμβεύῃ εἰς κατεσχύνην τῶν Σταυρωτῶν καί ὄλων τῶν χλευαστῶν τοῦ θεοῦ Ναζωραίου. Παραθέτουμε πῶς κάτω σέ ἀριθμοὺς, ἱστορικὰ - καί στατιστικὰ ἐξακριβωμένα - στοιχεῖα, τὴν ἀνοδικὴ πορεία τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸ διάβα τῶν αἰώνων.

Τὸ ἔτος λοιπὸν 100 μ.Χ. ἔχουμε 5.000.000 Χριστιανούς, τὸ 200 μ.Χ. 2.000.000 λόγω τῶν διωγμῶν, τὸ 300 μ.Χ. 5.000.000, τὸ 400 μ.Χ. 10.000.000, τὸ 1000 μ.Χ. 50.000.000, τὸ 1600 μ.Χ. 125.000.000, τὸ 1880 μ.Χ. 410.000.000, τὸ 1950 μ.Χ. 720.000.000, τὸ 1957 μ.Χ. 910.000.000, τὸ 1971 1.000.000.000.

Σήμερα ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἔχει κατὰ πολὺ αὐξηθῇ. Τοῦτο ἀποτελεῖ σημεῖο εὐόλωνο καί ἐλπιδοφόρο. Συγχρόνως ὅμως προϋποθέτει καί ὑποχρεώσεις. Νά δώσουμε ὄλοι μας τὴν σύγχρονη παρουσία καί μαρτυρία μας στὸν Κόσμον.

Π.Φ.

Εἰς μνημόσυνον 4.12.74

ΚΑΛΥΨΩ ΝΟΥΣΚΑ

- ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ήταν ἀπὸ τὴν Ἑβραϊστικὴν ὁμάδα τῆς ἐπαχθῆς ἐκκίνησιν φλογερῆ ψυχῆ. Τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πτυχιούχος.

Ἐξήκνησε τὴν Ἱατρικὴν εἰς Ἑδεσσαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν.

Ἐπιτέρας ἦλθε εἰς Ἀθήνας, ἐργαζομένη εὐδοκίμως.

Ἐσχάτως ἐνυμφεύθη τὸν Μηχανικὸν Θεόδωρον Παντοπούλου.

Ἡ ἱεραποστολὴ τῆς Κανάνας εἶχε ἠλεκτρίσει τὴν εὐσεβῆ ψυχὴν τῆς. Ἐβοήθη μετὰ προθυμίαν καὶ ἀγάπην.

Εἶχε ὑποσχεθῆ ὅτι, μαζί μετὰ τὸν ἄνδρα τῆς θὰ ἦρχετο εἰς Ζαῖρ νὰ διορθωθῆ ἐκεῖνη μετὰ τὴν ἱατρικὴν τῆς, ἐκεῖνος δὲ τὴν μηχανικὴν - καὶ τὰ δύο ὑπουργήματα πολυτίμημα γιὰ τὸν τόπον τοῦτον. - Ὅμως ἄλλοι ἦσαν αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου.

Στίς 4.12.1974 ἡ Καλυψὼ Νούσκα - Παντοπούλου ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, νεαρὰ ἀκόμη τὴν ἡλικίαν, κατόπιν πολυμήνου πάλης ποὺ ἐφθάνε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὡς τὴν Ἀμερικὴν ποὺ εἶχε μεταβῆ πρὸς θεραπείαν.

« Ἐγίνε μεγάλη μάχη, ἔγραφε μὴ ἀπὸ τίς ἐξαιρέσεις ἀδελφές τῆς, μέγας ἀγῶνας μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Τὴν ἠθέλαν καὶ οἱ δύο κόσμοι, τελικὰ τὴν κέρδισε ὁ οὐρανός. Ἐκανε τόσα ὄνειρα γιὰ τὴν ἱεραποστολὴν. Τὴν τραβοῦσε ἡ Ἀφρική, τὴν συνεκίνηε πάντα ἡ ἰδέα τῆς προσφορᾶς, τῆς ἱεραποστολῆς. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν ἐπέτρεψε αὐτό. Γιατί; Ἐκεῖνος ἔρει». »

Ἀσφαλῶς ὅτι ἐκεῖ ἐπάνω θὰ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ πρὸ πολλοῦ γιὰ τὴν ἱεραποστολὴν τοῦ Ζαῖρ. Ἡ ἱεραποστολὴ δὲν τὴν ἔχασε. Τὴν ἔχει ἐκεῖ κοντὰ σὺν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, προσευχομένην μαζί μετὰ τὸν ἀσβαστὸν τῆς π. Χρυσόστομον Παπασαραντιόπουλον.

Αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Χ. Π.

Από την δράση μας

Ο γκοϊδριτος Σύλλογός μας, αν και δεν έχει οικονομική ευχέρεια, επέτυχε μέσω σε μικρό χρονικό διάστημα να αποκτήσει στέγη, απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία του.

Σε κεντρικό σημείο της πόλεως μας, στην οδό Κακαρή 205, έμισθώθη μία παλαιά οικία και μετεβλήθη σε πολύ ζεστή γωνιά, από μερικούς καλοπροαίρετους νέους. Ένα μεγάλο δωμάτιο διαμορφώθη με καλαισθησία σε γραφείο και ένα άλλο σε αίθουσα συγκεντρώσεων των μελών. Το υπόλοιπο τρία δωμάτια, που συνδέονται με τριφυλες πόρτες αποτελούν το χώρο της εκθέσεως Έξωτερικής Ίεραποστολής. Επιτυχημένες φωτογραφίες, επιγραφές, συνθήματα και πληθυσίο διδασκαλικό υλικό, παρουσιάζουν έντυπωσικά το σπουδαίο έργο των Ίεραποστόλων.

Στις 18 Ιανουαρίου 1975, έγινον τα εγκαίνια των γραφείων, εκθέσεως και έντευκτηρίου, που ετίμησαν με την παρουσία τους, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πατρών κ. Νικόδημος, ο Νομόρχης Άχαιός κ. Κων. Παπαβλασόπουλος, ο τότε Δήμαρχος Πατρών κ. Κων. Μπλέρης, ο Στρατιωτικός Διοικητής Ταξίαρχος κ. Κων. Ντόκος, και άλλοι επίσημοι, καθώς και πλήθος κόσμου.

Και έπειτα... η εργασία αρχίζει πιο έντονα.

Ευγενείς κυρίες και δεσποινίδες κάθε Παρασκευή στην αίθουσα συγκεντρώσεων των μελών, που μετατρέπεται σε εργοστάσιο, προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με τό... θελόνι! Ακούραστες εξοικονομούν λίγο χρόνο από τις δουλειές του σπιτιού για να φτιάξουν τους λεικούς χιτώνες, που θα φορέσουν οι μαύροι αδελφοί, τη στιγμή που θα βαπτίζονται. Κάθε χιτώνα που ετοιμάζουν, σημαίνει και ένας Χριστιανός ακόμη και αυτή η χαρά είναι η άμοιβή τους. Ακόμη κεντούν ωραιότατα ιερά καλύμματα, που θα στολίσουν τους άπλους ναούς της Αφρικής.

Άλλο και η κουζίνα του παλαιού κτιρίου αξιοποιήθηκε ώστε κομμάτι γωνιά του να μην είναι άχρηστη. Εκεί υπάρχουν πάγκος, πρέσσα και άλλα εργαλεία. Μαθητές και φοιτητές εξαντλούν τον ένθουσιασμό τους και ικανοποιούν τις φιλοδοξίες τους σε διάφορες εργασίες, όπως η κατασκευή ωραίων Βυζαντινών εικόνων από χαρτί και ύφλο, που θα στολούν στη Μαύρη Ίλιπειρα σαν δείγμα αγάπης στους νεοφώτιστους Χριστιανούς.

Στο χώρο της εκθέσεως που μεταβάλλεται για την περίπτωση σε αίθουσα διαλέξεων 100 θέσεων, πραγματοποιούνται ομιλίες κάθε μήνα, με Ίεραποστολικό πάντα θέμα και ανάλογες προβολές εγχρωμών διαφανειών.

Στις 13 Ιουλίου 1975 παρουσία του Διοικητικού Συμβουλίου των μελών του Συλλόγου και πολλών φίλων της Ίεραποστολής από γραφικό έκκλησάκι της Αγίας Μαρίνης, έτελέσθη ευχαριστήριο θεία λειτουργία από τον σιδεομολ. π. Φίλιππον Γουργουλιώτο. Στο τέλος μίλησε επίκαιρα ο θεολόγος — φιλόλογος καθηγητής κ. Δημήτριος Τσερεγκούνης.

Κυρίως όμως ο Σύλλογός μας, προσπαθεί να εφοδιάσει την εκκλησία της Κανάγκα με πάσης φύσεως όργανα εΐδη. Έτσι έχουν σταλή μέχρι σήμερα: 300 χιτώνες βαπτίσεως, ρουχισμός και ιδίως παιδικά ενδύματα, εικόνες βυζαντινές για το Τέμπλο του Ναού, όπως του Χριστού, της Πανηγίας, του Αγίου Ανδρέου, του Προδρομου, της Αγίας Αικατερίνης (προσφορά από την πόλη της Κατερίνης), του Αγίου Αθανασίου (προσφορά της κυρίας Ανδρομάχης Πετμεζά), φιλοτεχνημένες από τον αγιογράφο κ. Αθανάσιο Τζελατή, Επίσης μία μεγάλη εικόνα ζωγραφισμένη σε μοσαϊκό με τη Θεία Μετάληψη, ο Έσταυρωμένος και άλλες, συνολικής αξίας 60.000 δρχ. Κηροπήγια για την Αγία Τράπεζα διάφορα Ίερα καλύμματα στολή διακόνου και υπυδιακόνιου, ρόσα, κεριά, θυμίαμα, σιαυρός εύλογίας, κανδήλια, τετρακάνδηλο ευχολόγιο χρυσόδετο και άλλα ιερά σκεύη, ιρόφια και γλυκίσματα, συνολικής αξίας 65.000 δρχ.

Βαρύτιμο διακοπτήριο, 2 φαναράκια, 2 θυμιατά, σταυ-

Από τη λειτουργία της Αγ. Μαρίνης μετά την απόλυση.

Μία γωνιά από την αίθουσα του «Πρωτοκλήτου» με την άμορφη διακόσμηση. Βλέπουμε και ένα καλορραμένο χιτώνα βαπτίσεως.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

Ο Ἀρχιμ. π. Σωτήριος Τράμπας, πρώην πρωτοσύγγελος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀνεχώρησε στίς 26 Νοεμβρίου 1975 γιά τήν Κορέαν. Ἐτοποθετήθη ἐκεῖ ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Νικολάου τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος τῆς Σεούλ, πού ἀριθμεῖ 500 πιστούς.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κορέας ἱδρύθη ἀπό Ρώσους Ἱεραποστόλους τὸ 1898.

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα δίνει σήμερα τὸ παρὸν στήν Ἀσία. Εἶναι μιὰ προσφορά ὀφειλῆς πρὸς τὸν κόσμον τῆς Ἀνατολῆς, κοιτίδα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Θὰ χρειασθοῦν διωκ πολλοὶ γενναῖοι Ἱεραποστολοὶ γιά νὰ μεταλαμπαδεύσουν τὸ «σωτήριον φῶς».

Ἄς προσευχώμεθα ὁ Κύριος νὰ εὐλογῇ τὸν ζηλωτὴ κληρικὸ στὸ ἀνηφορικὸ του ἔργο καὶ εἴθε νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι τὴν πορείαν του.

Ὁ π. Νεκτάριος Χατζημιχάλης σὴν περιφέρεια τοῦ Κολβέζι σ' ἓνα χωριό, δοκιμάζει στὸ μεγάλο αὐτὸ πείρινο γουδί νὰ τρίψῃ τὸ περίφημο «μανιόκ» τὸ ψωμί τῶν Ζαϊρινῶν, πού καθημερινῶς παρασκευάζουν οἱ γυναῖκες σὲ τέτοια καὶ μεγαλύτερα γουδιά. Γίνεται σὰν ἀλεύρι καὶ ὕστερα μὲ νερὸ τὸ κάνουν ζυμῶρι καὶ τὸ τρώνε μὲ τὸ χέρι, βουτώντας το σὲ μιὰ ὁποιαδήποτε «σάλτσαν».

Πληροφορηθήκαμε ὅτι ἀπὸ τὸν παρελθόντα Αὐγουστο ὁ εὐπαίδευτος κληρικὸς Ἀρχιμ. π. Νεκτάριος Χατζημιχάλης, πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χανίων καὶ καθηγητῆς τῆς Ἱερ. Σχολῆς Κρήτης, μετέβη μὲ πρόσκλησι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Νικοδήμου στὸ Ζαῖρ καὶ παρέμεινε ὠρισμένο χρονικὸ διάστημα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐκεῖ Ἱεραποστολῆς.

Ἐπεσκέφθη τὴν Κανάνγκα ὅπου ἔμεινε ἐπὶ δεκαήμερον καὶ κατόπιν στὸ Κολβέζι γιά νὰ διδάξῃ στὸ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, Ἰδρυθὲν ταχύρυθμον φροντιστήριον ὑποψηφίων ἱερέων.

Ἡ παρουσία τοῦ ἐξαιρέτου κληρικοῦ στὸ Ζαῖρ ἐλάμπρυνε τὴν προσπάθεια τοῦ Ἀγίου Κεντρῶας καὶ ἐπιβάλλεται νὰ τὴν τονίσουμε μὲ τὴν εὐχὴ νὰ τοῦ ἴν μιμηταί.

ρὸς ἀγισμοῦ, ἀριστόφορον ἐπιστήθιον καὶ ἄλλα ἱερασκεύη. (προσφορά τῆς κοινότητος Κορινθίων Πατρῶν, κατοπιν μερίμνης τοῦ παν. ἀρχ. Νικοδήμου Πετροπούλου).

Εἰσαγγέλιον καὶ Ἀπόστολοι χρυσόδετα θυμιστὸ σισυρός αγιασμοῦ καὶ 5 κανδήλια (προσφορὰ ἀπὸ τῆς Κατερίνης).

Κεντητές ἱερατικὲς στολῆς, ἐπιτραχήλεια καὶ ἱερὰ καλύμματα, θυμιάμα καὶ κεριὰ (προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καλογρασιῶν Ἀγίου Κων)νου καὶ Ἑλένης Καλαμάτας).

Εἰκόνες ξύλινες μικρῆς καὶ μεγάλης ἐπιπέδου στὸ Ζεῦγη τῶν νεοεμφανισθῶν γιά νὰ κρεμαστοῦν στὰ σπίτια τους.

Σταυροὶ ἀπὸ σμάλτο μὲ τίς ἀλυσιδίτσες τους, γιά παιδιὰ καὶ μεγάλους καὶ ἄλλα πολλὰ χρήσιμα πράγματα. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀποστολὴ τους ἐπιβαρύνεται 100 δραχ. τὸ κιλό περίπου καὶ γίνεται ἀεροπορικῶς γιά νὰ φθῶνουν ἀσφαλῶς στὸ προορισμὸ τους τοὺλάχιστον μετὰ ἓνα μῆνα. Δὲν ἀποστέλλονται ἀπλὰ ταχυδρομικὰ δε-

ματα γιὰτὶ καθυστεροῦν πολὺ ὁ μῆνας ἢ ἓνα χρόνον καὶ κινδυνεύουν νὰ χαθοῦν τελείως.

★

Μιὰ ἀκόμη δραστηριότητα υπῆρξε ἡ ἐκδοσι ἡμερολογίου σὲ εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἀντίτυπα μὲ σκοπὸ τὴν προβολὴ τῆς ἰδέας τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, πού ἐκυκλοφόρησε σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ, γιά πρώτη φορά.

Ἐκάναμε καὶ ὠρισμένες ἐκτυπώσεις στὰ Γαλλικὰ πού ἐστάλησαν στὴν Κανάνγκα καὶ ἦσαν χρησιμότερες.

Συγκεκριμένα, ἐνός ἡμερολογίου μὲ τίς κυριώτερες ἐορτῆς τοῦ ἔτους καὶ ὠρισμένες ἀδηγίες, μιὰ μικρὴ προσευχὴ σὲ κάρτα, ἓνα δίφυλλο περὶ ἐξομολογήσεως φιλοτεχνημένο ἀπὸ τὴν Ζωγράφου κ. Μάγδα Κοινωσύου — Ρουτοπούλου καὶ ἓνα δίφυλλο μὲ τὴν δοξολογία.

ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΣΑΠΙΣΜΑΤΑ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΙΔΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

«Όταν εκείνος μὲν κηρύττη, σὺ δὲ θεραπεύεις τὸν κηρίττοντα, κοινωνεῖς αὐτῷ τῶν στεφάνων. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἔξωθεν ἀγῶσιν οὐ τοῦ ἀγωνιζομένου μόνον ἐστὶν ὁ στέφανος, ἀλλὰ καὶ τοῦ παιδοτρίβου καὶ τοῦ θεραπεύοντος καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἀσκούτων τὸν ἀθλητὴν.

(«Όταν ἐκεῖνος μὲν κηρύττη τὸν θεῖον λόγον, σὺ δὲ ὑπηρετεῖς τὸν κήρυκα, συμμετέχεις εἰς τὰ ὄρασια, μὲ τὰ ὅποια ὁ Θεὸς τὸν ἀμείβει. Διότι καὶ κατὰ τοὺς κοινούς ἀθλητικούς ἀγῶνας ὁ κότινος τῆς νίκης δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὸν ἀγωνιστὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προπονητὴν, καὶ εἰς τὸν ἐπιμελητὴν, καὶ γενικῶς εἰς ὅλους οἱ ὅποιοι συντελοῦν εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἀθλητοῦ).

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

«Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατὲ». Νοήσεις δὲ ἠκονημένα βέλη καὶ τοὺς ἀποστελλομένους ἐπὶ τὸ ἐπισηεῖραι πάση τῇ οἰκουμένη τὸ Εὐαγγέλιον. Οἱ, διὰ τὸ ἠκονῆσθαι, ἔλαμπον τοῖς τῆς δικαιοσύνης ἔργοις, καὶ λεπτῶς ἐπὶ τὰς τῶν διδασκομένων ψυχάς, παρεδύοντο. Ταῦτα γὰρ τὰ βέλη, πανταχοῦ προπεμπόμενα, παρεσκευάζε τούς λαούς ὑποκάτω πίπτειν τοῦ Χριστοῦ.

(«Ὁξέα εἶναι τὰ βέλη σου, παντοδύναμε Χρι-

στὲ». Δύνασαι δὲ νὰ ἐκλάβῃς ὡς κοπτερά βέλη καὶ ὄσους ἀποστέλλονται καθ' ἅπασαν τὴν οἰκουμένην, διὰ νὰ διαδώσουν τὸ Εὐαγγέλιον. Οὗτοι, λόγῳ τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας τῶν, ἐλαμπόν διὰ τῶν ἐναρέτων ἔργων καὶ ἀπαλῶς εἰσεχώρου, ὡς καλῶς ἠκονισμένα βέλη, εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὑπ' αὐτῶν διδασκομένων. Ταῦτα λοιπὸν τὰ βέλη, προηγούμενα εἰς ὅλα τὰ μέτωπα τῆς χριστιανικῆς στρατιάς, προπαρασκευάζον τοὺς λαούς, διὰ νὰ δεχθῶν τὴν σωτηριώδη κατὰκτησιν ἀπὸ τὸν Χριστόν).

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Παῦλος βεῶν «Πῶς πιστεύουσιν, ἐὰν μὴ ἀκούσωσι;» Καὶ πάλιν «Ἄρατε ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς ἢ ἐξ ἀκοῆς διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ὁ τοίνυν τὸ ῥῆμα κωλύων, τὴν ἀκοὴν ἐμφράττει, τὴν πίστιν ἐκβάλλει.

(Ἐναφωνεῖ ὁ Παῦλος «Πῶς θὰ πιστεύσουν, ἐὰν δὲν ἀκούσουν;» Καὶ εἰς ἄλλην περίπτωσιν γράφει. «Ἄρατε ἡ πίστις γεννᾶται ἀπὸ τὸ ἀκουσμα τοῦ κηρύγματος, καὶ αὐτὸ πάλιν ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὅποιοι λοιπὸν ἐμποδίζει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀκούσουν, καὶ φυγαδεύει τὴν πίστιν ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν).

Ἡ κ. Τουλὰ Μανιάκη καθηγήτρια τῶν Γαλικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν ἐπιμελήθηκε ὅλων αὐτῶν τῶν ἐξῆς γλώσσων ἐκδόσεων.

★

Ἡ τελευταία ἐκδήλωση τοῦ 1975 ἦταν τὸ Ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο ἔπει ετελέσθη στὸ Νεὺ Νοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, τοῖς 28 Δεκεμβρίου. Τρία ἀκριβῶς χρόνια μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ γενναίου Ἱεροποῦλου π. Χρυσοστόμου Πατισσοροντοπούλου.

Μετὰ τὴν συγκινητικὴ αὐτὴ ἐπέτειο κλείνει καὶ τὸ τρίτο ἔτος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου μας, με ἀριστοὺς αἰῶνους γιὰ ἐνα ἐποικοδομητικὸ ἐλπιδοφόρο καινούργιο χρόνο, γεμιστὸ δράσῃ καὶ προσφορᾷ.

Τμήμα τῆς ἐνημερωσιακῆς ἐκδόσεως ποὺ λειτουργεῖ καθημερινῶς 7 — 9 π.μ. στὸ κτίριο τοῦ Συλλόγου μας.

